NĂM THỨ NĂM SỐ 1293

Giá số 0$06

THỨ TƯ 19 SEPTEMBRE 1934

BAI BƯỚC SỮA HIỆU SUCRE CONCRÈ NESTLÉ Marque de Lait NESTLÉ PARIS

Đước nhà nam

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOAN
72 Rue Lagrandière — Dây thép nói số 6.96

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

1000 THƯỚC MỸ ĐEN HAY ẢO DẠI BÀN BÀ, TẠI HIỆU PHAN-BÁ số 171, đường d'Espagne SAIGON LÀ HIỆU MAY ÂU PHỤC RẤT KHÉO VÀ CÓ DANH TIẾN.

ĐỒNG LÒNG TÁT BỀ ĐỒNG CÙNG CẠN

DẦU SÁNG, DẦU LỬA LÊN GIÁ, TA HÊN HIỆP NHAU PHẢN KHÁNG ĐẾN CÙNG

Dự luận và báo giới rất bất bình về sự dầu sáng của 3 hãng dầu ở đây, muốn hành động cách nào tùy ý mà lên giá dầu cao lúc nào cũng được, trôi kệ đồng-bào chúng ta trong lúc khuynh-ngưu nấy miễn sao cho tôi tham họ được phình to thì thôi. Họ còn tăng giá lên, lên mãi cho sẽ đến 0$28 mỗi litre dầu sáng nữa lận. Bộ thè phen nầy họ tính siết họng chúng ta sao chớ !

Hình như họ cứ một mực làm tới không thèm quay lưng lại nhìn kỹ coi cái cơ nghiệp to tát mà họ đã có ở xứ ta ngày nay đó là nhờ ai ? Nhờ ai mà họ có cơ sở đồ sộ ở Nhà Bè kia ? Ấy là phải nhờ đồng bào ta không ?

Họ lại nhè lúc dân trong nước nghèo túng như vầy mà đang tay lên giá làm như chận cổ bóp họng chúng ta, nghĩ cái cách thủ lợi của họ có phải là đại ác không ? Chẳng những họ giả đò như không biết tình hình khùng hoảng là gì, và lại họ cũng không vị nể gì cái xứ họ làm ăn nhờ cậy nầy nên chi họ cứ lên giá cỏ xác, mặc kệ ai than thở kêu nài.

Tại đây chỉ có ba hãng dầu nhập lại một phe mà lên giá bán mắc được, là vì họ biết ta cần các thứ dầu của họ, nên giá dầu có lên bao nhiêu nữa thì ta cũng phải mua.

Những tưởng chúng ta cũng không nên trách họ làm chi, vì cái ngôn ấy là ngôn thừa cơ thủ lợi của bọn con buôn còn ai lạ gì ? Chẳng nên than phiền ai, ta phải tự trách ta là hơn. Trách ta hờ hững thờ ơ, mà chuyện gì cũng bỏ qua, cũng chịu thiệt thòi không hề bày tỏ một chút tình thân phản động nào ra. Bao giờ mà chúng ta còn rỡi rạc nhau, cơm nhà ai nấy ăn, chuyện ai mặc kệ họ, thì trường cái quyền lợi sanh-tồn và cái giả sanh-hoạt của ta do tay ngoại-quốc làm trung gian đó nó sẽ thiệt hại cho ta thế nào nữa chớ chẳng phải chỉ bị cái hại ba hãng dầu lên giá bốm nay mà thôi đâu. Lo lợi ích riêng cho gia-đình, lo hạnh phúc mỹ - mãn cho cá nhân, thì ai cũng phải cho đó là cái lẽ tự nhiên, nhưng làm người không phải chỉ lo những chuyện tư-lợi cho mình là trọn nghĩa vụ phận sự và cỏ thể sanh tồn được. Ngoài cái lợi cá nhơn, ai nầy còn phải hiệp lại lo cái cái lợi ích chung của đồng-bào chúng tộc nữa. Vì trong sự lợi ích chung kia nó không phải là không gồm có phần tư lợi tư ích lớn lao của cá nhơn.

Đồng-bào ta nếu chỉ còn như hột các rỡi, chánh cây lẻ chớ không chịu làm hòn núi cát, dám rừng cây, để mưu sự lợi ích chung, cuộc sanh tồn chung, thì là một cái triệu-chứng cho ta cứ sống khổ hoài rồi có một ngày bị tiêu diệt vậy.

Ở thời đợi nầy, muốn được sanh tồn tấn thủ thì dân tộc nào cũng cần phải có sự sống chung, nghĩa là cùng nhau hiệp đoàn kết đăng trong sự đồng tâm, từ quốc-gia xả-hội cho đến hương đăng gia đình cũng vậy, ai nấy đều biết chung lo mà tương y, tương cứu, để bảo bọc hành phúc nhau, chẳng luận là giai cấp, nghề nghiệp nào, miễn là « động cơ mấy, tây có tao » thì tự-nhiên có sức mạnh. Cái sức ấy dùng để bảo thủ lợi-quyền trên cuộc sanh tồn chiến-đấu.

Nếu như ta biết hiệp lực sống chung vỡi nhau, mỗi chuyện gì có phạm tới quyền lợi của ta thì ta phải xúm nhau mà phăng động liền thì chẳng có ai có thể làm gì thiệt thòi tới ta đặng. Sự sống của ta, chẳng ai có thể làm mảo nổ tùy theo ý muốn của họ được đâu. Ngày bọn có thế lực như ba hãng dầu lửa dầu sáng hôm nay cũng không dám lộng quyền ý thế mà lên giá bán mắc như vậy

Tanên biết rằng cái sanh mạng của ta mắt còn hay dở, và hậu vận xấu tốt ra sao, là do nơi ta có biết mưu sự lợi ích chung và biết sanh tồn chung hay không biết vậy.

Trên kia tôi đã nói bọ hãng dầu ở đây họ tăng giá dầu họ lên cao, tự họ có lòng tham, thừa cơ mưu lợi đã đành, mà cũng tự ta yếu hèn nên mới gây nên sự đó được. Thiệt vậy, ba hãng dầu kia họ biết đồng bào ta sống một cách rỡi rạc, dầu giá hàng họ có lên mắc thế nào thì cũng phải chịu mua, hàng họ lên giá đã chẳng ế mà thêm có lợi nhiều, là bởi chúng ta không có phần động-lực đó vậy.

Vậy thì vì lợi quyền sanh hoạt hôm nay, chúng ta nên toan tính mà kết thân, hiệp sức lại để chống chỏi lại làm sao cho họ được biết mặt ta, mà không dám để dui tự thị ta nữa, chỉ có cách đó hoa chăng có kết quả hay, chớ bây giờ thở than kêu nài mải cũng vô ích.

Với giá dầu hôm nay, nhứt là các ông chủ xe hơi chỏ chuyện vận tải nên mau hiệp nhau mà cương quyết phản kháng ba hãng kia cho đến cùng. Các ông tiêu thụ dầu sáng của họ nhiều hơn hết, bây giờ các ông có thể kêu nài họ phải sụt giá xuống, nếu như họ không chịu thì các ông cứ cho xe nằm nghỉ ít lúc coi. Còn những nhà thắp dầu lửa cũng có nói cho mấy hãng kia biết rằng mấy năm nay các chủ làm ăn phát đạt là nhờ ai, bây giờ chúng tôi gặp hồi nghèo nàn như vầy, các chủ nhà tăng giá dầu lửa lên, khiến cho cái giả sanh hoạt của chúng tôi bị thiệt hại mắc mỏ, nay các chủ có chịu sụt giá không ? L. H. Đ.

(Coi qua trương 8)

Phi luật-Tân sẽ thi-hành « Bảo hộ mậu-dịch » bằng quan thuế chăng ?

Hạ nghị viện Phi luật tân có lập bản dự luật đánh thuế hàng hóa ngoại quốc từ 50 đến 150 phần trăm. Quan Toàn quyền Murphy và nghị - trường Thượng-nghị viện Quezon đã can gián phải bỏ thảm bổn dự-luật ấy để giữ vững nền thương mãi của Phi-luật-Tân với Huê kỳ.

Hình như chánh phủ Nhựt đã bắt đầu phản đối bốn dự luật ấy,

Pháp Nhựt thân giao

Cuộc hội kiến của ngoại tướng Quãng-điền và sứ-thần Pháp ở Đông-kinh

Đông-kinh.— Ngoại - giao tổng-trưởng Quãng-điền có tiếp sứ-thần Pháp để nói chuyện về cuộc giao hảo ở giữa hai nước Nhựt Pháp.

Sứ thần Pháp là M. Pila có tỏ bày với Quãng-điền về cái dự án của bốn hòa-ước miền đông (*pacte oriental*) và có cầu chánh về sự bán-bạc sai lầm của nhiều tờ báo về bốn hòa ước ấy và về cuộc giao hảo Pháp Nga.

Quãng-điền có tuyên bố rằng mình hiểu những nguyện-do của chánh-sách ngoại-giao Pháp và mình không bao giờ nghi cho Pháp-quốc muốn làm khó dễ với Nhựt điều gì hết. Kế Quãng điền có cắt nghĩa những sự dự-định của chánh-phủ Nhựt về Hải-quân sẽ đem tỏ bày tại hội - nghị Hải-quân bên Luân-đôn; Quãng - điền cũng cải-chánh cái tin nói Nhựt Anh sẽ thoả hiệp nhau.

* *

Còn M. Sato, sứ thần Nhựt ở Paris nói với đại-biểu sở điện tín Havas rằng cuộc đề huề Pháp Nga không có ảnh hưởng gì xấu

Thiên - tài đa bịnh

Bẩm chỡ tôi đề làm lợi trên đây không biết có phải là một lề huyền vi của tạo hóa mà người ta chưa khám phá ra hay là tự lẽ sao, mà sự thật trên đời cái thiên tài hay tề chỗ đa bịnh mà phát ra mới kỳ.

Ai thấy những người gầy ốm đau ốm, hay là có tật no bịnh kia, không bảo rằng họ là cái đời vô-dụng không làm gì có tư tưởng lo, có sự nghiệp to được. Vì con người nay yếu mai đau, không cũng mang lấy tật kia chứng nọ, thì cái thể lực đủ yếu hèn tức là cái não lực phải suy kém vậy thì làm sao cho có tài năng gì phải ra được chớ.

Bởi vậy, ngỏ thấy hình Phạm-duy-Khiêm ốm yếu lộ ra vẻ mặt, thế mà được là người thứ nhứt của nước Nam vô học Normale Supérieure *và nay thi đậu* Agrégé, *có lẫm người lấy làm lạ :*

— Người ốm yếu nầy mà sao học giỏi tới bực đó hả ?

Chính tôi biết Khiêm hồi như đa bịnh thiệt : nhưng nay tôi trường rằng cái thiên tài của Khiêm ở chỗ đa bịnh mà phát ra không chừng. Nhứt là về mặt văn chương.

Báo LA PRESSE MÉDICALE hôm 25 Juillet mới đây, nhơn nói đến một cuốn sách của ông Edgar Poe, có nhắc về sự bịnh tật và thiên tài văn-chương có quan hệ ảnh hưởng với nhau.

Ông nầy cha mẹ là người nghèo khổ mà ghiền rượu và có bịnh lao, lớn lên chính ông ta cũng có tật say sưa và ghiền ả phiện, lâm lúc sanh đau ốm, như điên như khùng, đến đổi mới có 35 tuổi đã chết. Nhưng cái đời vẫn vốt ấy đã cống hiến cho nhơn-loại có nhiều cái giai phẩm văn-chương rất là quý báu.

Tác-giả cái bài trong báo LA PRESSE MÉDICALE dẫn sự lai lịch ông Edgar Poe ra như vậy rồi nói rằng : « Nếu đem cái đời của Poe mà đối chiếu với đời của nhiều bực thiên tài mà đa bịnh khác, thì người ta có quyền tin tưởng rằng bịnh tật là sự cần dùng cho nhiều cái công nghiệp vĩ đại được đó ra. » Nhiều loài cây có bông trái quý — vì du như khoai — cũng thế. Ông Shlegel chẳng từng nói rằng : — « Bịnh tật có chưa một cái đời phong phú hơn và mầu nhiệm hơn là sức-khỏe. »

Văn-đề nầy hiện nay các nhà khoa-học cho là vấn đề nghiên cứu có thú vị lắm.

Vì xưa nay thiên hạ có thiếu gì người thiên-tài mà đều là có bịnh tật di truyền hay là sanh bình hơm hem ốm yếu mới.

Người ta kể ra : Cesar, Pétrarque, Flaubert, Dostoiewski, vốn là bọn phong tình.

Le Tasse, Newton, Nietsche, Auguste Comte, Baudelaire, Schumann đều hang khật khùng.

Mozart, Molière Watteau, Laennec, Chopin đều là những người lao tôi xương tới phổi.

Ấy đó là những chứng cớ đặt khái chỉ lỡ ra nhiều người ở Tây phương xưa nay mắc bịnh kia tật nọ mà đều trở nên bực thiên tài sự nổ công, về văn học, về âm nhạc, về nghệ thuật vậy.

Phương Đông mình, tôi nhớ đại thi gia Đỗ-Phủ nhà Đường, cũng chính là một người sanh bình đau ốm luôn luôn. Trong bài thi - mùng 9 tháng 9 lên núi » (cửu nhựt đăng cao) chính ông đã có câu tự thân :

Ích niên đa bịnh độc đăng đài

Con người đa bịnh mà thơ hay quá trời : nếu trời biết thơ, chắc ngăn cũng phải lắc đầu le lưỡi.

Mới đại thi-gia nữa là Lý Bạch cũng chẳng khác gì. Tôi ngày chỉ ôm ve rượu, vũng say bết nhè. mà vũng say chưng nào càng lo thơ ra hay chừng ấy. Đến đổi gặp đâu cũng vũng, bạ đâu cũng nằm, miệt thị công hầu, khinh khi thiên tử. Người như Lý-Bạch chính là bợm ghiền rượu chớ là gì ; đời ấy chưa có ả phiện, chớ nếu có rồi thì lão cũng say đắm cả nồ nữa. Người có bịnh tật thế đó mà có thiên tài thế kia vậy thì cái thuyết « tật bịnh thường đề ra thiên tài » có lẽ là một cái chưn-lý chỏ phải chơi sao !

NAM CHÚC

Tòa đã đem vụ Derocher ra xử sớm mai thứ hai

Chắc chư độc-giả còn nhớ việc Derocher vượt ngục ở nhà thương Hồn-đát mà bào nầy đã thuật rồ.

Sớm mai hôm thứ hai, tòa có đem vụ Derocher ra xử sở báo mạ

Lời ngỏ cùng quan chủ quận An-Hóa

Bổn báo có tiếp được nhiều bức thơ gởi đến kêu nài về việc xâu-trưởng làng Lộc-thuận lạm quyền trong lúc hành sự như là đánh đập các người đến nạp thuế hay là đòi thuế quá cái số của dân thiếu.

Những thơ gởi đến đều có chỉ rõ tên và chỗ ở của những người bị hiếp bức. Trước khi nhà báo can thiệp về một việc quan hệ như thế nầy, cần phải đọ hỏi lại nhà chuyên trách địa phương, cho con thận, huồng chi quan chủ quận An-hóa vẫn là bạn của tờ báo nầy, vậy xin ngài nên điều tra để trừng trị những kẻ thừa hành chức vụ nào hay ý thế hiếp người.

Ấy là ngài lo giúp cho dân ở chốn thôn quê Tránh được nhiều đều phiền phức vậy.

ĐƯỚC NHÀ NAM

Phòng Canh-nông sẽ nhóm

Chúng tôi được tin rằng phòng canh nông sẽ nhóm vào ngày thứ sáu 29 Septembre.

Y kiến về cuộc xổ số Đông-dương để cứu giúp cho công nho

Tôi xem báo L.T.T.V. đề ngày 3 Septembre 1934 số 4068 có cho hay rằng sắp sẽ có một cuộc xổ số để giúp cho ngân-sách Đông-Pháp (*Loterie Indochinoise*).

Theo ý tôi tưởng nếu nhà nước thì hành cái phương-pháp đó trong lúc nầy thì hiệp thời và sẽ được kết quả mỹ mãn lắm vì là cái phương-pháp đó có thể giảm nguy cho ngân-sách của chánh-phủ mà cũng giúp đỡ cho nhơn dân điền chủ trong lúc kinh tế khủng hoảng nầy được nữa.

Bởi vì chúng ta xuất 1$.00 mà có thể trúng được một số nhỏ cũng là 100$.00 được làm được một cái vốn cho mình người bình dân làm ăn trong thời đợi nầy và cũng đỡ cho nhơn điền chủ được nữa, con khi bán là chúng ta đánh để 36 con trong các thứ có bạc khác chúng ta thì it song, lẻ bị xấu xí gian nan và thua thì phần nhiều hơn.

Nếu như chúng ta thua 1$00 có bạc thì mất trọn đi, song lẻ hut trúng số 1$00 là đã giúp ngân sách chánh phủ được chừng 0$30 con giúp cho người đồng đồng 0$70.

Nếu như số con trong 1 nam mà được nhiều lắm thì nhà nước có thể thâu vô lợi nhiều thì chúng ta sẽ không phải gánh các thứ thuế tăng thứ nầy thứ nọ mà thôi, song le trái lại có thể sẽ được sụt các sắc thuế là khác nữa.

Song le chúng ta có một điều ao ước và thỉnh cầu với chánh phủ đừng vì muốn thâu ròng mau quá mà giữ lấy phần nhiều cho mình, còn để cái phần số phần phát cho người mua số thì thì bất tiện lắm. Cần phải để nhơn dân hưởng phần nhiều hơn như số quốc gia (Loterie nationale) bên Pháp vậy.

Chúng tôi ước mong nhà nước như có thể được thì ấy 25.- hay là có cao hơn hết là 30.-, mà thôi như vậy thì giấy số bán chạy mau lắm. Xin cho đừng phần bì với các số phước điền kia vô tới hơn 60.-, mà phát ra non 40.-, thì sự bán chậm, là số phước thiện một năm chỉ được phép xổ có một lần, còn số nầy thì được xổ hoài mãng năm.

Vả lại cái mục đích của số, Đông pháp đây là giảm nguy cho ngân sách của nước nhà mà cũng có ý cứu giúp cho con dân nữa.

Ai cũng ước mong sao nhà nước sẽ thi hành cái phương pháp xổ số nầy gấp một chút và đừng ham bán ra nhiều lắm, khắp

độ chừng 10,000.00$.00 thì khi sự xổ liền.

Làm như vậy người mua số khỏi mỏi lòng trông đợi và thầy anh em mình trúng số được lãnh tiền mau lẹ giục lòng họ sẽ mua số kỳ tới nữa.

Thì dụ như bán số được 100.000$00 rồi thì để vào sách nhà nước 30.000$00 còn lại 70.0 0$00 sẽ xổ số ra và phân phát cho những người trúng như dưới đây :

1	Độc đắc	5.000$00
2 số mỗi số trúng được	2000$00	4.000.00
5 —	1000.00	5.000.00
20 —	500.00	10.000.00
100 —	100.00	10.000.00
500 —	50.00	25.000.00
559 —	20.00	11.000.00
1178		70.000.00

Không cần cho số độc đắc lớn làm chi chỉ cần cho phần phát số bạc ấy ra cho nhiều người được hưởng thì số nhiều gia - đình được hạnh phước vậy.

Xin nhà nước cũng lấy ơn huệ mà sắp đặt thế nào cho mấy người trúng số sẽ được lãnh bạc một cách vẻ vàng và phương tiện thì tốt lắm. Vì như họ được phép lãnh bạc ấy nơi các kho bạc của bốn tỉnh mình, hoặc đem số trúng đó giao cho các quan địa phương cho biên lại tam rồi gởi đi lãnh đùm thì số phát bạc ấy sẽ gởi mandat phân phát cho họ và người trúng phải chịu các tổn phí thơ có mandat.

Nếu như một người ở hương thôn kia số trúng số được 20$ hoặc 50$.00 mà buộc phải đi đến Saigon lãnh như một khi thì tôi chắc rằng lúc họ trở về nhà cũng chẳng còn được bao nhiêu mà số có nhiều khó để cho họ trăm bề.

Ấy là tôi lấy sự suy nghĩ riêng mà phô bày cái ý kiến hèn mọn đó thôi, chắc là nhà cầm quyền sẽ thì thờ việc nầy được đúng đắng và hoàn toàn hơn bội phần.

PHẠM-QUAN-NGHIỆM.

Conseiller de province à Canthơ

Đề-đốc Richard đến Nam - kinh

Thượng-Hải. — Đề - đốc Richard cai-quản đội hải-quân Pháp ở Viễn-đông và M. Hoppenot, thay mặt Pháp-quốc ở Tàu mới đây đã cùng yếu hơn của chánh phủ Nam-kinh tiếp biệt.

Không biết có chuyện thương thuyết gì hay là chỉ là một việc

Một chuyện lôi thôi nửa ở Phước-kiến

Hong-kung. — Một cuộc xung đột nữa xảy ở Phước-kiến giữa người Đài-loan và mấy viên sơn-đầm bị quả bom liệng trúng bị thương. Các nhà chuyên trách trong tỉnh đã đưa đơn cho Tổng công sứ Nhựt ở Tàu để phân khai việc ấy,

Xử vụ Massini

gian lận tiền bạc ở Haiphong

Hanoi. — Hôm 15 septembre, toà đại hình Hanoi đã khởi sự xử vụ Massini cựu bút toán tự quan cảng tự trị Haiphong về tội gian lận tiền bạc. Vụ nầy khi mới xảy ra chúng tôi đã thông tin cho chư độc giả hay rồi.

M. Massini kêu rằng mình bị vu cáo oan uổng và đổ lỗi cho mấy người phụ sự của va. Va chỉ nhìn nhận cái lỗi mình không giữ sổ sách bẩn hòi đó thôi.

Trạng sư J. P. Bona lãnh biện bộ cho Massini.

Đề coi toà đại hình Hanoi xử thế nào, chúng tôi sẽ nói rõ sau.

NOI GƯƠNG ROBINSON CRUSOÉ

NGƯỜI BỜI BÂY GIỜ CÓ THỂ SỐNG MỘT MÌNH Ở GIỮA RỪNG HOANG ĐẤT VẮNG ĐƯỢC CHĂNG ?

Đã có lắm người Âu-Mỹ chán ngán văn-minh, bỏ cảnh sung sướng phiền ba, đi ra ở đảo hoang giữa biển

Chuyện chàng Robinson Crusoé đi phiêu lưu rồi thì ở giữa cái hoang đảo tên Juan Fernandez mà tác giả là ông Daniel de Foe đã mô tả ra, tôi tưởng ai cũng đã nghe và xem qua rồi vậy.

Đó là một cuốn sách xuất bản từ năm 1719. Đại ý trong cuốn sách ấy chép chuyện một người bị bão tố đưa vào một cái hoang-đảo. Nhờ chi bền đỡ và can đảm mà vẫn sống được như thường.

Chuyện ấy có người cho là bịa đặt ra, song sự thật thì xưa có chuyện vậy rõ ràng chớ không phải bày đặt đâu. Người đồng vội chánh trong quyển Robinson Crusoé tức là anh Alexandre Selkirk người nước Anh. Năm 1709, anh nầy ngồi trên chiếc tàu *Duc et Duchesse* lênh đênh ngoài biển rủi chiếc tàu nầy bị đâm anh ta bị ngoan sóng xô đẩy lấp vào một cái hoang đảo rồi ở tại đó trong năm năm trời mới ra khỏi được. Trong cái thời gian nầy anh đã đem hết sức lực tâm trí ra để mưu cuộc sống còn.

Anh về thuật chuyện lại cho nhà văn-hào nước Anh là Daniel de Foe rồi nhơn đó mà ông nầy viết ra quyển *Robinson Crusoé*.

I°— Noi gương của Robinson

Ai có cái chí phiêu - lưu, đọc qua quyển sách của văn hào De Foe chắc là hăng thơ lắm và cũng vỗ mà làm ke có ác muốn đi ở ẩn tích chốn hoang-sơn đảo hải, nơi theo con đường đã vạch sẵn của Robinson ngày xưa.

Chính nơi hòn đảo Juan-Fernandez trước kia là chỗ cư trú của Selkirk đó, thì nay là chỗ ở thích nhứt của một người Đức làm quan hải thủy quân lục vậy ra trận giặc Âu - châu. Người Đức ấy tên là Hugo Weber. Ông nầy coi chiếc tàu trận *Dresden* đánh với tàu người Anh ở vịnh Cumberland về năm 1915. Tàu *Dresden* bị bắn chìm, làm cho Hugo-Weber phải xiêu lạc vào hòn cù-lao Juan Fernandez.

Ông ta ở đây lấy làm thích chí quá nên chi sau khi Anh-điền xong rồi, thì trở về nước đưa đem vợ con ra ở cù-lao luôn tự hồi đó tới nay.

Cái chòi của ông ở cất chính giữa rừng cây, quanh năm sân đề ban thứ về làm món ăn.

Gần đây lại có một cặp vợ chồng khác, vì chán ngán cái văn minh vật chất của thế gian bỏ thời mà đất nhau ra nơi một cái hoang-đảo giữa Thái-bình-dương mà ở. Hai người nầy cũng là người Đức cả.

Người chồng là bác-sĩ Bitter có chưn ở Hội y-học Berlin

Năm 1928, ông cùng bà vợ tiền sản sửa đổi đạc rồi đi ra cù-lao. Đồ của ông đem theo đây chỉ năng có gần một tấn thôi, gồm có thứ sắt không sét, dùng để cất chòi, thùng lớn để đựng nước, một cái máy điện, một cái xiềm biển-vi và nhiều món khác cần

Miền Bắc Trung-kỳ có bão chăng ?

Chiều hôm thứ bảy rồi, sở Thiên-văn Phu Liên báo tin rằng có ngọn bão gần miền đông nam đảo Hải nam. Ngọn bão nầy hồi 5 giờ chiều chưa nhựt lại xuống miền Vinh và Đồng-Hới.

Sáng hôm thứ hai sở thiên văn lại báo rằng ngọn bão chưa biết tập vào đâu. Vào khoản 20 giờ, lại có tin khác nói ngọn bão ấy đi trật ra hướng tây nam.

Cứ như thế thì miền Bắc Trung có bị thiệt hại gì nhiều it về trận bão nầy rồi chăng ?

về khoa học khác nữa. Ông không thèm đem một món khí giới nào vì ông tỏ ra cho ai nấy biết rằng vợ chồng ông có thể sống được không cần thấy một giọt mau nhiều.

Trước hết ông bà Bitter định đi ở nơi đảo Saint Charles, nhưng đảo nầy đã có người ta ở, nên hai người mới nhứt định đến đảo Charles-Darwin. Kêu tên như vậy là vì trước đây ông Charles-Darwin có đến đây thì nghiệm nhiều việc. Hải đảo nầy tàu bè không có chạy gần bên bao giờ, tuy nhiên khí hậu dễ chịu lắm. Mùa đông thì chỉ có trong một thời gian vắn vỏi, còn mùa nóng thì cũng mau hết.

Đến đây, hai vợ chồng ông Bitter chỉ thấy rừng to-tướng không thôi, có con lớn đến một thước rưỡi bề ngang.

Trong năm năm trời cặp phiêu lưu » nầy chỉ viết về nhà có hai bức thơ, là nhờ có hai chiếc tàu ghé qua mới gởi thơ đặng.

Mới đây, người ta lại tiếp được tin của hai vợ chồng ông ta gởi về Đức thông-báo cho hay những sự khảo cứu về khoa-học ở trong hải-đảo của ông ta ở bây lâu nay.

Trong thơ hai ông bà có ngỏ ý rất vui sướng với cảnh thâm-u tích-mịch nơi hải đảo, và có tả sự quang-cảnh ra cho người ta biết rằng hai vợ chồng ông ta ở nơi một cái chòi ba căn nhỏ và được mạnh khỏe luôn luôn.

Trước năm 1933, vợ chồng ông Bitter chỉ sống với rau trái trong đảo ma thôi, nhưng trong năm 1933, có ông Wanderhalt ghé lại thăm viếng một lần, luôn dịp có đem theo cho giống rau và lúa, nhờ vậy nên vợ chồng ông Bitter tự-do mà có bánh mì và rau mà ăn.

Ông Bitter mời vợ người đến viếng ông vậy.

Chồng thì không con sợ ai được gì nữa. Nên ông có thể gởi sang cho tôi những khí-cụ để chưa hình rằng thì tôi cam ơn lắm. Tôi chưng tôi không có bánh hoàn gì hết chỉ có hư rằng chưt it vậy thôi.

Cách xa chỗ vợ chồng ông Bitter ở, nơi một cù-lao đảo hoang nọ, cũng trên mặt biển Thái-bình dương, lại có một người Anh cũng sống như Robinsson Crusoé.

Thang tam năm 1931 phi-công Edouard Norman, nhơn cầm lái máy bay đường Singapour Australie bị máy hư nên đáp liều xuống một cái hoang-đảo giữa biển. Vừa đáp xuống thì phi-công ta gặp ngay một ông già đầu râu bạc trắng đến trước mặt phi-công mà hỏi chuyện bằng tiếng Anh, bảo phi công mau mau phải đi chỗ khác. Ông Norman tỏ cho ông già kia biết rằng mình vì sự rủi ro nên phải ha xuống đây thôi, đợi khi sửa máy xong sẽ cất cánh bay đi liền.

Nghe nói vậy ông già mới vui vẻ, không còn giữ cái thái độ gạo xua đuổi nữa. Ông ta lại mời nhà phi-công vào chòi ông chơi rồi ông thuật lại lịch sử của ông cho nghe.

(Còn nữa) K. T.

Hội-đồng Nội - Các nước Pháp sẽ nhóm

Paris.— Hội-đồng Nội Các sẽ nhóm vào ngày 21 Septembre dưới quyền chủ tọa thủ tướng Gaston Doumergue, kế sau hôm ấy hội đồng thương thư sẽ nhóm lại đến Rambouillet là chỗ đức Tổng thống Lebrun đang nghỉ

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

Hễ gặp nóng nực, hay sanh ra bịnh nóng lạnh, bịnh hoắc, cũng có thuốc Thái-nhiệt-tán nhà con Hoàng Hoa, thì khỏi lo chi hết — Trẻ nhỏ hay nóng mình dùng càng hay lắm.

Thối Nhiệt Tán

Đại-quang Dược-Phòng 27 Rue Tổng-đốc Phương Cholon téléphone 19

LỊCH SỰ
NHẸ NHÀNG
CHẮC CHẮN

Chỉ có hiệu **ALCYON**

LÀ TỐT HƠN CÁC THỨ HIỆU KHÁC

Mua xe phải coi cho kỹ season qui và xe gây hàng bền nầy.
Mới lại: Nhiều thứ xe và sường xe hiệu thường,
Giá thật rẻ ! !
Đồ đồ phụ tùng và giầy sên BRAMPTON.
Có thợ sửa và sơn rất thiện nghệ
BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ
PHẠM-VĂN-BÁO
5, Rue Ca... 5 -- SAIGON
(sau hàng Catinat)

MUỐN ? ? ?
AI MUỐN ? ? ?
Học mỹ thuật ít tốn tiền ? ?
Rồi mình lối mấu nhiệm trong điều ảo-thuật ?
Có nên mở nhà ảo-thuật mình nghề ?
Hãy đến xem sách Ma-thuật cách dạy mình rõ, dễ hiểu, mỗi tuần ra mỗi số giá rẻ chỉ có 6 sou. Có gởi bán các nơi, các gare xe điện, các bazars, các hàng sách Saigon, Nguyễn-thị-Kinh. Ở xa muốn thêm 2 sou cước gởi mỗi số. Đã ra tới số 6 rồi (chịu nhận cả).
Hãy gởi cho: Diễn-thần-học-Viện
66 Rue VASSOIGNE 66
Gò Vấp SAIGON

Cần dùng một người thợ biết đóng sách và làm hộp carton. Xin do nơi báo quán. (1050)

XIN LƯU Ý !
Thầy thuốc Annam, chữ nhân tiệm thuốc NAM - THẢO - ĐƯỜNG, nay đã dời về đường Amiral-Roze số nhà 39, ngay cửa chùa Bà-Đen.

Hào quang ngũ sắc
Bấy lâu nhớ quí bà quí cô giúp bổn hiệu đặng thạnh hành nay tôi muốn qui bà qui cô đặng vừa lòng hơn nữa, nếu tôi chỉnh dần lại cái mỹ nghệ về các mão nữ trang kim thời cho thêm khéo hơn nữa. Bổn hiệu có mướn thợ về catalogue hơn 200 kiểu nữ-đầu, vàng và cà-rá đã biểu qui bà qui cô tùy thích chọn kiểu, và lại bổn hiệu có trữ đủ các thứ hột xoàn Đức, Huê-kỳ, Xiêm ngọc thạch mài rất khéo nước chiếu thiệt lanh chẳng kém gì xoàn thật.
Xin qui bà qui cô chiếu cố, bổn hiệu sẽ hết lòng làm cho vừa lòng lòng ưa cậy của qui bà qui cô.
Mme TRẦN-KIM-LANG
Hiệu SAO-NHÂY
21 Amiral Courbet — Saigon
N. B. — Cần dùng thêm 2 người thợ kim làm vàng và biết nhận hột

ĐỪNG LẤY LẦM LÀ
NHÀ ĐỒNG SÁN
P.Nguyễn-văn-Châu
Dời lại số 320 đường con đường Galliéni Saigon gần bên đường Nguyễn-tấn-Nghiệm.
PHỞ
Mới sửa lại, rộng rãi và sạch sẽ, giá thiệt rẻ từ 18$ sắp lên.
Xin đe nơi nhà hội Vạn - quốc Tiết-kiệm số 26 đường Chaigneau Saigon

DOCTEUR LÊ-HƯNG-LONG
de la Faculté de Médecine de Paris — Lauréat du Prix Tuffier
de Chirurgie — Ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris
TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN :
những bịnh vì dường tiểu tiện đàn-ông và đàn-bà : đau cật, thận, bọng đái, phong tình, v.v... Các bịnh đàn-bà : đau buồng trứng, huyết trắng, sửa tử cung cho có thai, đẻ khó, hư thai v.v...
PHÒNG KHÁM BỊNH
54, Rue Faucault, DAKAO — SAIGON
Có mở phòng riêng để thử máu, đàm, mủ, nước tiểu, bịnh các thứ vi-trùng độc theo cách hộp học kiểm-thời.

CHAUSSURES NAM - NAM
Chế tạo, đóng, đủ thứ kiểu mẫu giầy và Sandales tân thời tùy theo ý quý khách. Thợ khéo, dùng cụ tối tân.
Các thứ đã màu : đẹp bền giá hạ.
Nhận sửa các thứ giầy
Bán sỉ, lẻ đủ thứ Légumes DALAT và hạt Giống : cải rau, bông tại Pháp-Quốc mới lại thiệt tốt
Café grillé, đường, sirop, vân vân...
157 rue d'Espagne (góc khám lớn)
Saigon—Téléphone : 794

Luc-Tỉnh

TANAN

Sét đánh chết người

Lối 3 giờ chiều ngày 9-9-34 trời hình linh mưa giông rất dữ dội, bỗng giữa thinh không một lần điện xẹt xuống tai đom cây, một người trai 18 tuổi chết liền. Cả thảy người cây Thông sao, chỉ có hai người cây gần người chết nên mạng.

Đám cây nầy đang cây mông tại làng Lợi-Bình-Nhơn, con người kia con của Hương chánh L... ở tại đó.

N. T.

Một vụ kiện mất thơ và bạc

Làng Mỹ an phú, M. N. T. bị mất thơ và bạc hoài, nên vừa rồi có gởi đơn kiện nài với quan quản tỉnh Ngài giao vụ nầy cho thầy Cai tổng xét, chưa rõ kết quả ra sao.

Theo tin chắc chắn, thì chẳng phải riêng gì M. N. T. bị mất báo và mất thơ. Có số người nữa cũng bị như vậy. Thứ nhứt là thơ và bạc người ta đem bán tới trễ lắm, còn báo có lời tay thì đã bị nhứt xé coi trước rồi.

M. N. T. thưa mất thơ và bạc lần nầy là lần thứ nhứt, trước kia cũng có thưa mất vậy. Tên đi thơ là hai Thạch nhận tiền, lang quở sơ, sau Thạch chết. Giờ cũng có vụ kiện thưa nầy, tội về ai ?

Cái nạn mất thơ mất báo ở chốn thôn quê vẫn chưa trừ. Nay mong thầy Cai tổng xét kỹ, làm tội kẻ mạo khôn nguy-ngỏ, cho các nơi khác làm gương.

Vô-tư

●●

Lường gạt cách mới

Một buổi trưa kia Hương giáo K... ở làng Thái-Bình Đông đang ngồi trong nhà bỗng có một người đón bà Annam vô chệt bước vô hỏi thăm nhà Hương-giáo K.—

Hương-giáo K. nói : — Chính tôi đây, mà thiếm hỏi thăm có huyện chi ? Chị nọ thuật rõ : Chị ta là người bán thịt ở tại Cầu Tánan, sớm mai ngày đó có một người đàn ông chừng năm mươi, tóc bạc hoa râm, có một chàm công tại cằm, đi cho phe chỗ chị ta bán thịt xung là người nhà của Hương giáo K., nói đi chợ mua thịt mà về cấy, nên yêu cầu chị ta bán cho cân, và trưa có rảnh mướn xe đến xóm Thân hoà Đông hỏi thăm Hương giáo K... sẽ bán heo và trả tiền luôn. Chị nọ tin lằng lời ; bây giờ hỏi ra thì mới hay Hương giáo K... nào có biểu ai mua thịt và bán heo ?

Chị nọ mắc cỡ ra về.

Thật ai đây khéo chơi trái Hương giáo K... mà được có thịt ăn và nói rõ vậy.

Đây nầy nhắc bà bạn hàng gạt đã cách, Vậ ba con cho một tin mà lắm chăng.

N. T.

●●

MYTHO

Đụ dỗ gái tơ đi bán bị bắt

Sáng hôm 12-9, du luận nhơn dân ở Vàng Quới xôn xao về cụ bà đứng con gái bị dụ dỗ. Thì con gái con Lường-Thị [illegible] Lường (Ngọc) và Lương Hà Lanh, 15 tuổi, con của Lương-văn-Tuy. Hai con nhỏ nầy bị dụ dỗ, lấy đồ quần áo mặc giả dang Gấp, 09 ca tiền và một ngày 2 người nhà thiếu lập, tất tại Lục đô để dụ dỗ đào tẩu thoát rồi. Theo lời đồn nhơn có nơi nầy, thì [illegible] khai là Tân Cảo [illegible] Cảo dụ dỗ. Thiếu khiến chăng [illegible] vàng Lộc-Thuận, qua làng Vàng Quới ngồi tại nhà Lương-Hà-Ngọc. Khiến đó đó, nó mới ra quán hai con nhỏ đó đi bán bán.

Nghe ra thì Tân Cảo tâm ngỗ [illegible] thường lắm. Được gì nhờ cầm quyền xét ra, làm [illegible] tội.

Sĩ Tâm

●●

GIADINH

Một ông già đi xe máy bị xe hơi cán

Tối thứ Sáu 15 September, gần cầu Bình-Lợi có xảy ra một xe hơi cán một [illegible] (Chiếc xe [illegible] hiện [illegible] số C. 9415 của ông Ottavy chủ nhà hàng Maison du [illegible] người [illegible] năm mươi, [illegible] Saigon cầm trở về Thủ-đức. Khi qua khỏi cầu Bình-Lợi hơn, 20 [illegible] thì không biết [illegible] chiếc xe [illegible] xe máy [illegible] ông già [illegible] xe hơi đè [illegible] xe máy.

Muốn đến [illegible] người [illegible] phải đở dậy [illegible] xe [illegible] dưới sình [illegible].

Ông già [illegible] hỏi [illegible] được chở [illegible] nhà [illegible] định [illegible].

Không [illegible] thì ấy về ni có lẽ là lỗi tại [illegible] hơi tắt máy [illegible] ông già xuống [illegible] cách được.

●●

TRAVINH

Nước [illegible] khuấy nên hồ

Nhơn dân [illegible] phận ưu, bông dưng [illegible] anh bạn xách đến một [illegible] Bảo D. N. N. ngày thứ tư 5 Septembre 1934 số 1284 chỉ [illegible] mà [illegible] trương nhứt, tế ra lo mục Công-ích biện luận [illegible] Trà-vinh. Tôi đọc [illegible] thấy ta biết rằng : Bởi [illegible] ông có lira thì thông hao [illegible] phát cháy, tôi liền mắng miệng cách cho kẻ nhơn tên Thạch Suôn.

Tại trong [illegible], hôm ngày 1er Septembre 1934, tên Thạch Suôn là người [illegible] tu tên thầy Ở trong chùa [illegible] nhựa, bảo khi không [illegible] xuất hiện lời nói [illegible] tên bịp làng Bình-Nhơn [illegible] nói bao cái [illegible] cái lên 1 son, nó không biết nguyên do [illegible] thơ giấy thiếp [illegible] làm sao nó chỉ biết có một chữ không biết rằng hai nên nó mới đam nói vang như vậy.

Nhưng sự thật tôi giữ nhận sự lời trên, ở đàn đam làm trái phép thế ! Nên tôi ngăn ngừa tôi đã đem các bằng cớ hiển rõ một mẹ, nó liền tức phục tự tội cây thân bằng nguyên thức nó [illegible] bản thân đến tôi nói [illegible], xin lỗi dung thứ cho nó một phen lầm lỗi, [illegible] lầm tưởng lộn ; Tôi nghĩ tình người trong làng cả nghĩ cũng [illegible] hai tháng, hàm ân hàm nói, ăn nói vô chừng, nên tôi có cho nó mới bài học tại có ý mỏn, rồi tôi bằng lòng bãi ngại với nó. Vậy không để cơ lỗi không ấy thêu đến qui bao mà tôi biết rằng lời ấy của kẻ đối đầu với tôi.

Vậy nên tôi có lời phân minh phải trái, qui ngài biết rõ ai phải, ai quấy. Nếu nó còn [illegible] nữa, thì tôi phải đến công lý như lần trước nữa.

●●

Mua công sự 5 bị bắt

Ngày 11 September rồi, có một vị Huê [illegible] ở đàn Saigon xuống chợ Travinh kiếm [illegible] đồng sự 5.

Qua trưa ngày 12 9, lính mật thám đã được tin đầu trong bàn ấp. Hiện nay sở mật-thám còn điều tra và tìm bắt cho nên bịn nầy.

●●

Nhà nước [illegible] mua bán đồng sự 5, [illegible] xu [illegible] chứng kêu ở tại hiện cung.

M nh Cảnh.

BIEN-HOA

Cũng nên khen

Ngày 4—9 rồi, bảo nằn có đăng bài « 9 quyền hiếp chàng » của một vị độc giả ở Biên-hòa gởi về.

Ông có sở tại là M. Antouard có cho một vị độc giả ấy tới, nguyên bổ sở điều tra và nghiêm trị để giúp tiếc cho mình ông hưa sẽ không để cho ai ý thế hiếp dân.

Vậy ông có Antouard đăng đó Cảnh [illegible], những người của ông không dám hà hiếp ai nữa.

T. D.

Vu cáo cho người có chơn trong hội-kín

Hải-dương. — Ông huyện Kim Thanh mới rồi nhận được một cái thơ tố giác hai người Đông-mạnh-Khải và Nguyễn-Đình Huy ở làng Phù-tân thuộc tổng Phù tân, trong đó phận nhuyện ấy có chứa sùng lục, có đi ăn cướp và có chơn trong hội kín. Lấp tức đến khám xét nhà Khải và Huy thì không thấy gì khả dĩ bảo hai người ấy là đảng viên hội kín được.

Sau xét đến tự dạng cái thơ tố giác đó thì Huy không nhận được là chữ ai, còn Đông-mạnh-Khải thì nhận đích là chữ tên Cáp cùng ở Phù-tân. Bức thơ ấy lại kỳ tên là « Dziêu » tức pho lý Dziêu (ở Phù tây).

Bắt Cáp hỏi, Cáp nhận là chính tay mình viết. Nhưng ra trước tòa an hôm qua, 7 Septem, va lại khai thêm rằng :

— Chính Đông-mạnh-Khải xui và viết bức thơ tố giác như thế rồi ký tên là Dziêu.

— Vô-lý, Khải đai gì mà đi tự tố-giác mình như vậy ?

Xét ra Khải và Huy đều là dân hương-thiện, gia-đình lại đủ chúng cớ rằng Cáp viết bức thơ kia, nên tòa phạt Kấp hai tháng tù và phải chịu tiền án phí.

Muốn thi lấy bằng TỨ-TÀI và bằng CAO-ĐẲNG TIỂU HỌC PHÁP-VIỆT, nên học tại
Trường GIA - LONG
25 Rue Julien Blanc HANOI
do ông BAILET quản đốc đã 5 năm
là trường tư về bậc Trung-Học và Cao-Đẳng-Tiểu-Học, lớn nhất, vững nhất và có quy cũ nhất Bắc-kỳ.
HỌC PHÍ :
Lớp thi Tứ-tài : 10$00 một tháng.
Lớp thi Cao Đẳng-Tiểu Học (năm thứ tư) : 6$50 một tháng.
Có nhà lưu học sinh ở ngay trong trường 13$00 một tháng.
Kết quả mấy kỳ thi vụ tháng sáu vừa rồi :
THI CAO ĐẲNG TIỂU-HỌC : 18 người được vào vấn đáp : 15 người đỗ.
THI TỨ-TÀI : 17 người được vào vấn đáp : 9 người đỗ.
ĐẾN 14 SEPTEMBRE 1934 KHAI TRƯỜNG

Ecole Indochinoise
ĐỒNG-DƯƠNG HỌC-ĐƯỜNG
INTERNAT et EXTERNAT
Gần đồn Cây Mai, Cholon
Cycle primaire complet et Cours des Certifiés
Tựu trường ngày 1er Aout 1934
Năm nay trường có mở thêm Cours des Certifiés cho học sinh sở sơ học và học Lớp ấy dạy theo Cours de 1ère Année d'Enseignement primaire supérieur. Trường có mở thêm một lớp dạy Nữ-Công có các cô-giáo dạy bánh mức, thêu thùa theo các trường Nữ Công ở Saigon
Kỳ thi Sơ-học và Tiểu-học năm rồi học sanh nơi bổn trường đậu nhiều hơn các trường tư khác
Năm nay tiếp học lên rất nhẹ cho tiện bề các em học sinh ăn học.
Thư từ và điều tế xin đến
M. NGUYỄN-VĂN-LỰC
Directeur technique
de Đông-Dương Học-Đường — Cholon

CABINET DENTAIRE
MADAME
Hamon-Gordineau
& E. P. Veisse
de 7 à 12 de 2 1/2 à 7
164 rue Pellerin Tél. 914.

Thuốc PHONG-TÍNH hiệu ÔNG-TIÊN
[illegible] LÂM CAM - BOÀN
[illegible] bịnh [illegible] phong tình qui ngài đừng hàm đồng [illegible] mạnh mẽ lại hại cả giống [illegible]. Những thuốc ấy có chất độc [illegible] không [illegible] nhau nếu [illegible] [illegible] theo ban từ rồi thì qi mỗi [illegible] bình nhanh để đến rồi thì [illegible] tiền nhưng [illegible] tổn [illegible] [illegible] chọn thứ hai [illegible] [illegible] [illegible] thất ngang lưng [illegible] ngày, đường tiểu ra nhur [illegible] muốn lo tôi ở đâu thì tôi. Lâu ngày hại cho tánh mạng mang khổ cho thân nhi. Đông bào ai lo đau nhiều mấy chứng bịnh trên đây, mỗi phát hay ở đau lâu năm nặng hay nhẹ thì mấy đồng thuốc SƯU BỘC BẢO ỨNG HOÀN CỦA HIỆU THUỐC ÔNG-TIÊN Trong 11 ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tổng lối gồc độc ra được tuyệt khỏi trừ càng không hại sanh đục không hành bình khác. Cam đoan trăm ngàn người không sai một. Giá hộp lớp 50 uống năm ngày.
Có bán lẻ các nơi đại lý thuốc ÔNG-TIÊN ở xa gởi lãnh hoá giao ngân do Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Annam Dược Phòng
64 66 Rue P. Blanchy prolongée
PHU-NHUAN — SAIGON

Cơm ngày ba bữa, có gạo tốt, ở ăn mỗi ngày 10$. Ăn 6 buổi trưa 4$ ở không 2$.
Xin viếng PENSION 38
38 Lefèbvre Saigon

MỸ - LỢI
Chuyên bán đồ cho trẻ em
48, Rue Vannier, 48
CHỢ CŨ — SAIGON
Mới lại rất nhiều kiểu nón, áo và vớ bằng laine để trẻ em bận lạnh và nón rơm.
Có bán các thứ chỉ laines hiệu Pingouin, Irrétrectil, Eollenne, The Big Sister La Redoute, Rêve d'Ange, Câblé Mérinos, Eva, Zéphyr Le Tigre, Au Bonheur des yeux, Royalty, v. v...
Các thứ chỉ hiệu D. M. C. — Mền laine và coton. — Bố dùng của hương-đạo, và nhiều thứ hàng tạp-hóa khác.
MỚI LẠI
LAINE 2 FILS
ĐỦ MÀU
VÀ THUNG THÊU
Đầu đã và bán lẻ tại hiệu
MỸ - LỢI

Thuốc đau mắt nước xanh
là một
thứ thuốc nhỏ mắt rất hay để trị những bịnh nhậm mắt và đau mắt trứng cá
Đựng bằng ve riêng để nhiều tưng giọt và chỉ bán cố.... 0$25
Nhà thuốc nào cũng có bán và lại
TÂN-ĐỊNH DƯỢC-PHÒNG
22-22 bis rue Vassoigne—Saigon

LỜI BẠN GÁI

ĐỜN BÀ NÊN TẬP THỂ DỤC CHĂNG ?

Câu hỏi nầy nêu đặt trên con đường dư-luận các nước Âu-Mỹ tất người ta sẽ đồng thanh mà trả lời rằng : Có. Còn đứng về phương diện bán khai như nước ta ngày nay, thời câu hỏi ấy đã gây nên mối dư luận phản vấn bất nhứt kể bàn rằng nên, người cho rằng không.

Giữa buổi năm châu chung chợ, sáu giống hiệp nhà ; mạnh hơn yếu thua, khôn sống bống thác nầy ; gia đình cải đổi là lẫn-hóa nên cạnh tranh, thời không thể ở riêng một mình, đứng riêng một cỗi ôm cái thân thể liệt nhược, mang cái tinh thần đơn sơ mà sống được.

Vì lẽ sanh tồn đó, người đời cần phải có tri-dục để tinh thần được triết thông ; có thể - dục để thân thể được tráng kiện.

Song về mặt trí dục cáo công đường và tư thục ngày càng mở rộng ; còn về mặt thể dục chưa được mấy cơ - quan hoàn toàn luyện tập mà nhứt là về phe nữ-giới cái sự luyện tập đó lại khuyết điểm là phần hơn. Bởi thế riêng phần tôi, xin chị em phụ-nữ ta rằng bổ cứu chỗ khuyết điểm ấy, tức là nên tập thể dục.

Nên tập thể-dục vì, rằng đã là người, đầu trai đầu gái cũng người ; Đối với xã hội ta cũng là phần tử trong nước, đối với gia đình có trách nhiệm nội trợ, thời ta há vì « nam » « nữ » mà biệt phân, tự mình liệt vào hạng bàng quan đứng ngó, để người khinh rẻ ?

Vả lại có ăn tất phải làm ; đầu công việc làm có trực tiếp với xã hội được mỹ mãn hay chỉ trong phạm vi gia-đình mà được hoàn toàn cũng là phận sự ta có làm cả.

Nhưng muốn làm tròn phận sự của mình, ta phải thế nào ? Ta cần phải gắn công cùng sức với công việc của ta mà muốn có đủ các sức để làm những việc ta cần đó tất thân thể phải tráng kiện, mà thân thể được tráng kiện tất phải theo phép thể-dục mà luyện tập.

Nói như vậy không phải là tôi cho rằng người đờn bà không tập thể-dục thời không làm nên gì được đâu.

(Không.—Trải mấy ngàn năm đờn-bà Việt-Nam ta nhiều người cũng bỏ ra là những bực cân quắc anh hùng, bao phen cứu dân phò nước khỏi nổi lầm than, ban khăn yếm nhu vậy, nào có kém chi phò-lưng khách mày râu ?

Đó là nói đến việc ngoài xã-hội còn đến việc trong gia-đình, tuy chẳng có tập thể-dục mà phận nội-trợ tề-gia, cũng mười phần chân đáo ; gây nên những cảnh lạc thú gia đình trong những phận làm con, làm vợ, làm mẹ.

Song phong trào biến cải, vận hội chuyển đi, cuộc « huợt động » ngày nay đã đành đổ cỗi lòng sưu tinh» ngày xưa mà theo công lệ tân hoá như trên vừa nói, nên ta thường thấy phần nhiều chị em phụ nữ ta đã tưng chen vai thích cánh với các bạn nam nhi trên chốn xã giao.

Trên đây tôi nói rằng tá cần có sức khoẻ để làm việc bằng sự xác ma thôi, chớ nó còn một phần lớn hơn nữa về trong tinh-thần, là trỡ nên người vợ hiền, mẹ tốt như sau nầy. Thật vậy trời đã phú cho ta cái chức trách nặng nề làm vợ, làm mẹ, để gây nên nòi giống cho nhà, cho nước thời ta cần phải là người có đủ sức mạnh Vì vậy mà sức mạnh của ta chẳng phải là cần cho đờ'i ta thôi đâu, mà lại cần cả cho những con cái ta, nó là cái mầm tương lai của xã-hội nữa. Nếu vì yếu đuối mà sau nầy ta sanh những đứa con gầy ốm, xanh xao thời'i thử hỏi những đứa con ấy mai sau có liệu ích lợi cho nước cho nhà chăng ?

Lại có lẽm chi em, sau khi lâm bốn thời'i người gầy sức yếu trông thật rất thảm thương, lúc đó nào mẹ ốm, con đau, còn đâu là những nụ cười hớn khí trước nữa. Đều nầy chẳng cần phải nói nhiều lâm chi, chị em ta ai đã trải qua cũng đều nhận những lẽ tôi nói chẳng sai.

Nhiều người trông thấy đờ'n bà Pháp sau khi sanh đẻ, người vẫn được mạnh khoẻ như thường và đứa con trẻ mới'i sanh kia tuấp map đề thương thời'i lấy làm lạ lùng và thèm muốn ước ao.

Song xét kỹ ra thời'i có chi lâm lạ, đàn bà Pháp họ vốn sẵn có sức lực, lại ăn ở theo phép vệ-sanh ngoài ra họ lại còn tập thể-dục nữa. Nếu ai đi chơi buổi chiều tất cũng thấy đàn bà Pháp họ cầm bánh xe hơi, họ đi xe máy đánh banh vợt, tập lội bơi, còn những người vào hạng bình thường tay choàng tay chống tay dắc con đi bộ hằng mấy cây số, đó là không kể sự luyện tập hằng ngày về môn thể-dục của họ là khác nữa. Họ ăn ở như vậy, họ luyện tập như vậy, nên chi có sức lực hơn ta là phải.

Vậy chị em ta cần phải tập thể-lực.

Bùi-thị-Út.

Những tin thể thao xa gần trong tuần lễ vừa qua

Thứ hai 10 Septembre

Banh đôi — Có tin rằng hội Bangkok qua đây đá với hội tuyển Sàigon ngày 21 Octobre nghĩa là tháng tới nầy. Trong làng banh đấu, tin nầy quan hệ lắm.

Xe máy. — Cuộc đua Aitérium des As, chạy sau xe máy dầu 100 cây số trên con đường trường tại Longchamp, André Leducq đoạt giải nhứt trong 1 giờ 39 phút 50 sao. Charles Pélissie hạng nhì. Anh nầy năm ngoái đã đoạt giải nhứt.

Lội đua. — Paris lội mau cũng hay mà lội bền cũng khá bởi vậy mới thắng cuộc đua ngang Marseille-trong 47 phút 3 sao.

Tennit. — Cuộc đánh tennit nhà nghề ở Marseille kết quả như vầy. Cochet thắng Gleddhill 6-3, 6-1 và 6-1. Tilden thắng Ramillon 6-2, 6 4 và 6 3. Ramillon thắng Gleddhill 6-2 6-0, 2-6 và 6-2. Tilden thắng Cochet 7-5 6-3 và 6-2 Tilden với Gleddhill thắng Cochet Ramillon 8-6, 3-6, 6-1 và 6-1.

Thứ ba 11 Septembre

Đá banh.— Kết quả bữa thử ba tranh vô địch nhà nghề Pháp quốc điện tín của A.R.I.P. đưa sang thấy Rennes thắng Lille 4 bàn, Sète và Reims huề nhau Strasbourg thắng Excelsior 2 1.

Đức quốc thắng Pologne tại Varsovie năm bàn gỡ hai.

Chạy đua.— Người mọ đa đen là Ra'ple Meicalpe lập kỷ lục toàn cầu 200 thước chạy trong 2 1/2 10 tại đông kinh bên Nhựt.

Tennit. — Trong cuộc tranh vô địch Mỹ quốc. Parker anh học sanh 17 tuổi thắng Meuzel 3-6 7-5 6-3 và 6-3.

Thứ tư 12 Septembre

Chạy đua. - Cuộc tranh vô địch Âu châu k t quả như vầy 1'0 thước Berger người Hoà Lang chạy được 10' 6-10. 400 thước : Metzner người Đức 46' 0-18 50000 thước : Richard người Pháp 14' 36' 8-10, Liệu đầ : Anderson 50 thước 38, nhứp xa : Leichum người Đức 7 thước 45.

Tennit. — Đây là kết quả mấy trận tứ kết cuộc tranh vô địch mỹ quốc Kirby thắng Spields 6-4 1-6 và 6-3. Perry thắng Sutter 9-2 6- 0 và 6-2. Allison thắng Soccfeu 8-6, 4-6. 11-9, 6-8 et 6-2. Sydney Wood thắng Parker 6-1, 6-4 và 7-5.

Thứ năm 13 Septembre

Tennit — Kết quả hai trận bán kết cuộc tranh vô địch Mỹ quốc ở Forest Hill thì Allison thắng Wood con Perry thắng Kisby 6-2, 9-6, 6-4 và 6-2 mau lắm.

Điều hình.— Cuộc tranh vô địch Âu châu ở Turin ngà chót người Esthonien là Vuding nêm tạ 5 thước 19 mà đoạt giải.

Thứ sáu 14 Septembre

Tennit.— Trận chung kết cuộc tranh vô địch Mỹ quốc tại Forest Hill Fred Perry thắng Wilmer All son 6-4, 6-4, 3-6. 1-6 và 8-6 giữ giải của mình đã thắng. Crawford năm ngoái

Xe máy đua. — Tranh vô địch Anh là Périe thắng cuộc đua xe máy dầu tai của Douglas chạy 368 cây số 68 trong 2h 5 phút 25 sao.

Thứ bảy 15 Septembre

Xe máy. — Ngày nay, trước là chiều mười 16 Septembre cuộc đua xe máy của mười bốn Pháp kiều là Grand Prix des Nations mỗi nước lựa vậy người đi thì giờ contre la montre) Cuộc đua nầy Archambaud thắng năm 1932 và Le Calvez năm 1933.

Đánh võ. — Võ sĩ Schmelki đã xuống tàu tại Hambourg đi Mỹ định gặp cho được Max Baer

Những đấu thủ đáng nhứt là Metze mu may nhứt là Pellenaers.

Đây là bảo vô địch 1934.

Đường trường nhà nghề : Karl Kaers (Bỉ).

Đường trường tài tử. Pellenaers (Hòa lan-g).

Nước rút nhà nghề : Jeff Scherens (Bỉ).

Nước rút tài tử : Pola (Ý tại lợi).

Sân xe máy đấu : Metz (Đức quốc).

TEN NIT

Nước nào cũng có hi vọng đoạt giải Davis từ đây

Sau khi Anh quốc thắng Hiệp chủng quốc mà giữ giải Davis năm 1934 rồi thì những ai là người ham mộ tơ nít trong hoàn vũ, đều kỳ trong những cái kết quả mấy vòn ● vi và những trận chung kết thì cũng đều thấy rõ rằng nước nào cũng nuôi nâng được hy vọng thắng giải trong năm tới chớ không phải như khi Mỹ dem Tilden, Johnstion, Richards, Williams ra bảo toàn cái vững vàn cho cái cúp ngọc hoàc khi Pháp nhờ bốn ngự lâm quân là Lacoste, Cochet, Borotra và Brugnon đem thân ra làm lá. Vân lý Trường thành cho mượn cái của quê hương xứ sở.

Một đều chúng ta nên biết là làng ten nít quốc tế bây giờ không còn những nhà quan quân là hàng như Tilden. Cochet, Lacoste, mà chỉ có một đám vô danh có thể hàng hai nhau được, cũng hàng kết quả không ai lấy làm lạ cả.

Coi như trong kỳ tranh vô địch Wimbledon Fred Perry đoạt thứ số một trong hoàn vũ mà không đã bị Sydney Wood đánh bại. Rồi đến kỳ tranh chung kết giải Davis, nếu Shields đã được set thứ tư thì kết quả trận đấu Shields-Perry chắc không ai đoán trước được?

Mấy năm trước, khi Lacoste Cochet xách vợt ra sân banh giải thi bên đích chỉ có lo thua. Hình như trong cuộc chơi ten nít khi đó lại có cái giai chủ ai ai cũng phải nhường bước. Nhưng vô địch Pháp mà rất cái ... vis cũng như một môn đồ quí giá treo giữa không gian, tuyển thủ Van-quốc chỉ đứng trong ... xem vật vinh viễn của Ngự lâm quân nước Tam tài. Xa hơn nữa chi cái cúp ngọc ... hội quan Germantaw ... Pháp-Belgique mỗi lần ... tuyển ... các nước ... đương ... Âu Mỹ, gặp hai ... vô địch ... và Johnston ... cuốn vô chạy dài.

Cochet, Lacoste, ... Borotra, Haradda, Washer, Patto ... là những danh thủ khi đó ... biết bao nhiêu cái trừng ...

* *

Kịp đến khi Pháp ... giải Davis, Cochet lớn tuổi ... áo tài tử mà qua hạng nhà nghề rồi thì làng ten nít quốc tế thắng cón ai lâm một vị đại vương, một đấng nguyên nhung tung hoành như vào chôn không người nữa.

Năm nay, đàn bà liều tướng Merlin với Boussus ra chen vai chạm cánh với những quán quân mà suýt chút nữa là vào được độ bán kết. Thắng Bure-quốc được rồi gặp Úc đại lợi, bất ngờ tiểu tướng André Merlin thắng hai trận đơn, Crawford và Mac Grath thua cả. Nếu Borotra đã đánh hay trong trận đôi thì Pháp đã vượt qua khỏi vòng bán kết. Tiếp khác ở quận sau ... Pháp thắng được 3 2, tình chỉ Menzel được hai trận đơn còn ... chỉ thua hai trận kia cũ ... thua hai người Úc đấy.

Qua gặp Mỹ, chắc phải thua, song đó là cái triệu chứng rằng một đ-kip tầm thường như Pháp cũng có thể đi xa được mà rồi cuộc tranh giải Davis rồi đây lại còn để dành cho ta nhiều cái kết-quả bất ngờ lắm. Đó cũng là cái triệu chứng rằng phần đông Tức mỹ, chứng nhà mộ chơi đánh vợt nhiều lắm. nghề thuật được cao hơn rồi sẽ quả không còn những quái kiệt như Vines, Cochet, Tilden, Lacoste nữa. Những nhà vô-địch ấy nằm ngồi bà chủ được lâu là khi ấy số người chơi ít tự nhiên ít sản xuất những kỳ nhơ.

Cuộc tranh giải Davis từ đây có lẽ nhờ đó mà được hay thêm vì người ta không biết trước được ai là người giữ giải, người đi tranh giải cũng không còn ngả lòng nản chí như khi Mỹ và Pháp giữ giải vậy.

SẮP HẠNG TRONG HOÀN CẦU

Một đều ta đáng để ý là cách sắp hạng năm nay, ở sau lưng Perry, là việc làm khó khăn lắm. Nếu cứ chiếu theo những thành tích thì biết bao nhiêu đều lộn xộn trong đó. Có phải chăng là cái triệu chứng rằng những nhà vô địch quốc tế gần với nhau sao ?

Số một đã đành là không ai vô chiếm chiếc ấu danh thứ Bảo-quốc Fred Perry. Năm nay Perry bị De Stefani đánh bại trong cuộc tranh vô địch Pháp quốc ở Roland Garros là một việc rất ... hiếm ấy. Perry bị bình. Sau thắng giải danh dự ở Wimbledon, giải Davis cho Bảo quốc, do là những cái thành tích đủ đảm anh của Union Jack lên ngồi bà chủ.

Tuy vậy chứ cái ngôi của Perry không phải vững vậy.

Hàng nhì có bốn người có thành tích là Jack Cawford-Sydney Woods Roderik Menzel và Von Crauum, Crawford đều có thua hai người kia, song nếu như lấy tính lý thì đáng để trên chỉ có kem Von Cramm. Anh vô-địch nước Đức trong mùa chỉ bại có một trận. là khi thua người Nam-phi-Châu là Kirby tại Wimbledon. Khi ấy Von Cramm đau phải bỏ đánh cũng như Perry ở Roland Garros. Có nhiều người tin chắc rằng đánh với nhau, Von Cramm sẽ thắng Perry. Hai người ấy chưa có diệp gặp nhau.

Hàng ba lẽ phải để cho Jack Crawford vì đi được đến hai độ chung kết ở Wimbledon và Roland Garros.

Trong cuộc tranh giải Davis, Crawford lâm cây trụ đồng cho đ-kip của nước mình dầu cho sa cơ thất thế thua Merlin ở Pragne và Woods ở Londres song nên nhớ cái công của nhà vô - địch Úc mà cũng không nên quên rằng năm ngoái Crafword là danh thủ số 1 trong hoàn cầu.

Hạng tư đáng để cho Sydney Woods là người hai lần thua Perry khít điểm. Woods là tuyển thủ số 1 của Mỹ người có tiếng là đánh dân dị nhứt trong hoàn cầu bây giờ ở Wimbledon gần thắng được Perry nếu không có những anh trọng tài gà mơ, bình vực nhà vô địch Bảo-quốc. Woods có thua Austin.

Trong Challenge Round, song trận đó không còn quan hệ gì nữa, Woods chỉ đánh cầm chừng. Nếu Woods không có thua Mac Grath trong kỳ tranh giải Davis thì có lẽ được dùng trên Crawford vì Woods thắng Crawford được hai lần.

Hạng năm hình như phải để cho Shields, Austin và Menzel đứng ngang hàng. Shields thắng Austin trong cuộc tranh giải Wimbledon, thua lại anh vô-địch Union Jack kỳ Challenge Round, song có cái thành tích là đi được đến độ bán kết cuộc tranh vô-địch Anh quốc. Austin nằm nay đánh tầm thường lắm, thua Bossus ở Roland Garros kỳ tranh vô địch Pháp quốc, thua Shields tại Wimbledon tron mùa chỉ được cái thành tích là thắng hai trận đơn trong giải Davis thôi

(Coi qua trương 4)

ĐUA XE MÁY

Sau cuộc tranh vô địch hoàn cầu ở Leipzig

Theo như những tin gởi mấy hay qua đến đây thì không có Đức nào cuộc tranh vô địch hoàn cầu làm cho dư luận sôi nổi bằng lần nầy. Thử nhứt là sự thắng trận của người Bỉ là Kaers, mặt tay đua trên piste mà lại mang áo vô địch hoàn cầu đường trường của nhà nghề.

Các báo chí bên Âu đều đồng một lòng công kích cách hành động của Tổng cuộc Vạn quốc, mà rằng đó là một chuyện đáng làm gương cho những nhà địa dất đốt nát hoặc tham lam để có sự kết quả đáng nực cười như vậy. Các báo đó họ chê Lapébie và Louviot không có chỉ nhẫn nại không có tư cách một nhà đại biểu của nước mình, bị bể bóm là bỏ đua không có nghị lực can đảm gì cả.

Họ rất khâm phục Antonin Magne vì rằng hết sức mà đem sự thắng trận về cho nước mình và khi bị người ta theo kiếp thì không chịu « công kỷ » vớ Guerra dầu cho biết mình không có nước rút, nhứt định một lòng nay thắng chồng cự cho mấy cờ mình đến cùng. Kaers với Guerra mỗi người đều có chịu tiền cho mấy người kia đặng để mình thắng mà người ta lại còn nói rằng Kaers đành lòng để cho Guerra thắng nếu anh nầy chịu số tiền của anh ta đã hồi. Song Guerra thấy mình có lẽ rút ăn được nên không chịu. Giữa những sự mua bán nhau, chỉ có Antonin Magne là không thêm du vào, thắng bại chỉ lo làm trên bốn phận tuyển thủ. Nên các báo Pháp, Bỉ, Ý và Đức khen lắm, khen một nhà vô địch rất có tư cách.

Báo bên Âu nói rằng từ xưa đến nay không có một nhà vô địch nào người ta công kích cho bằng Kaers. Mà thật vậy. Cho đến báo Bỉ cũng còn nhận rằng Kaers không đáng thắng áo bảy màu...

Một việc họ đưa công nhận rằng chức vô địch toàn cầu đáng nhứt là của Jeff Scherens, là anh chàng làng đua nhà nghề nước rút trên piste, ai ai cũng khâm phục. Dở nhứt là Kaers.

ĐUA XE MÁY

Louis Vignier thắng cuộc đua Lagna của các tay tài tử

Cuộc đua Lagna của các tay tài tử ại hay hơn cuộc đua Lagna của mấy tay nhà nghề hôm trước là vì số trung bình đã không những cao hơn mà từ Trăng Bôm qua tới mứt ăn thua cuộc đua hay lắm, mấy người đều ráng sức nên đến đổi nhiều người bết không còn sức lực mà đạp xe nữa nên bỏ đua. Tai sao những tay tài tử lại đua hay hơn mấy anh nhà nghề ?

Là vì họ tranh giành với nhau nhiều hơn, mấy người lo cho danh vọng, muốn để hay đáng người ta để ý và kể tên mình chớ mấy anh nhà nghề thi trong một cuộc đua có thưởng tiền bao hề sợ thất là mất tiền. Còn mấy tay tài tử biết mình đua vì danh dự, thua cũng không thiệt hại gì nên họ mới ráng sức đến thế ấy.

Chưng nào mấy tay đua nhà nghề mà có cái tinh lý đó thì những cuộc đua của Union tranh khỏi chuyện dính nhau cả chùm về nước rút mà tư do mới có thể hay thêm. Chung tôi đây không phải là bình mấy tay tài tử song thử lấy số trung bình của mấy tay tài tử và của mấy anh nhà nghề mà so sánh nhau trong một cuộc đua đồng một đường thì mới thấy lời chúng tôi nói đây không phải là quá đáng.

Cuộc đua

Đăng tên 55 người song chỉ có 53 ra dự đua, bốn người kia vắn mặt. Phát chạy hồi 5 giờ 20 song qua khỏi Phú-mỹ mới cho chạy thiệt thì khi đó, thao như trong mấy cuộc đua sau nầy mạnh ai nấy rút mà giành đi đầu.

Trong lúc nầy thì thấy Bach dẫn đầu thường hết, Bonis cũng có lên thay thế nên mới qua khỏi cầu Bình-lợi là đã thấy có nhiều người rớt ở lại sau. Trong đám đó thì mấy anh sơn-đã đa đen nhiều hơn hết. Tập được it quá mà ra dự cuộc đua Lagna sao nổi.

Đến đầu ở trước cũng giả lâm đến thấy Trần hữu Hành và Lưu gọc kỳ rớt ở lại sau rồi từ đó không còn trông gì theo kiệp nữa. Nguyễn văn Đắc thì bị bể bóm nên ngừng lại sửa mà có lẽ rồi cũng bỏ đua nên không thấy về nữa. Ra khỏi Thủ-đức có mấy cái lốc tuy không dài song khá bẹo. Louis đi nước lớn chẳ nầy lâm ho một đám người còn rớt lại sau nữa. Lên tới ngã ba bến đò tiên hoa thì chỉ mất độ 40 phút như vậy số trung bình đã hay lắm chớ không phải đó đâu. Hỏi ại có chuyện lôi thôi ở cầu xe của Cầu lao Phú, Cầu nầy người ta đang sửa lại phần thì chật hẹp đến thì xe người qua lại nhiều nên xe lọt đi theo cái lối tới đó. Tuy bị chậm lại hết mà chỉ có mấy tay đua qua được thôi.

Đã vậy mà người phải đến xe người đi chậm, xe sợ te. Thua hẹp đó mà nhiều người đã bị rớt cho trở lại được nữa,

Qua khỏi Biênhoa thì trời vân-vũ muốn mưa. Ai cũng đinh chắc thắng mấy trên rừng lâm sao cũng mưa mà nhứt là đi ngã Blao. 6 cây số sau khi mưa ào xuống. Trong một giờ đồng hồ, người đi đua và kể đi theo coi đua đều dầm mưa mà vẫn cho chuyện đó một xe nào chịu vớ mui lên đó mới thấy người ở một thể thảo khi mưa gió gì cũng chẳng nệ. Khi đó tự nhiên, mấy tay đua phải chạy chậm. Nếu ai cất ● ấy trung bình thì chưng lôi hai chục cây số một giờ. Thầy trời mưa nên không ai lấy đó mà làm lạ. Mà đến chừng mưa tạnh rồi thì hình như họ cũng còn quen đi chậm nên không thấy ai rằng sức hết, thành ra có nhiều người bị rớt mà còn trở lại được.

Trong khi đó thì Rozier bị rớt ở sau lại nếu xe hơi mà trở lại. Thành ra bị phạt đuổi ra khỏi cuộc đua lập tức. Vậy mà Rozier cón chưa tuân lời cứ đạp theo mãi, muốn thưa điệp lên tộp đầu song bị mấy người đi theo của Tổng cuộc cần lại. Rồi đây Rozier cũng sẽ bị phạt một hai tháng vì tội bất tuân thể lệ. Tốp đầu đang đi thình lình vùng có một người tế nên mấy người đi sau cũng tế luôn theo. Trong đám đó có Trần-văn-Đăng, Nguyễn - văn - Thiên, Đặng-văn-Liêu, Ta - văn - Hoành, Lê-hữu - Lợi và George Rạng. Mấy người không có hư xe như George Rạng và Nguyễn-văn-Thiên theo, Louis nầy giỏi đi đờn lâm song bể bóm nên nhảy xuống sửa. Từ đó tới sau không thấy được tốp đầu nữa.

Tổng cuộc thấy còn ba bốn chục người nên ra lính rằng nếu còn giữ y số đó thì trước khi tới mứt ăn thua sẽ cần bỏ lại hết mà cho rút từ tư tập, vì không thể sao để ba bốn chục người trú trên một con đường nhỏ mà cũng cho ý phát hoàn biểng nầy giờ. Cách đó coi bộ hay nên thấy có nhiều người lật đật rút và lước lên đầm đầu. Có khi từ rày sắp lên cũng bay ra thứ đó cho mấy tay nhà nghề buộc họ phải ráng sức hơn nữa kia. Luông, Van Leng và Autexier liền dẫn nước lớn nhứt là hai người đầu. Rồi cho Luông làm cho tốp đầu rồi rả được rồi những người đi coi đua ai cũng nói Luông có hy-vong thắng song lại hư xe phải rớt lại sau, bỏ đua luôn không còn hy-vong gì theo nữa cả. Van-Leng thì ở trên Nam Vang xuống đây, đua đường nầy lần thứ nhứt mà không biết đường nga hay gần con lạo nhiều nữa mới tới mà đàn đầu thiệt đó, tan lúc vô cùng lo đến như không làm cho tốp đầu chi có nhiều mấy người về tới mứt ăn thua.

Trong mấy lần chót nầy thấy Adamolle rớt lại sau, lo độc không nổi, con cưn khó lắm.

Về mứt Vignier rất được mà ai cũng bởi Vignier phải ăn vì không có Adamolle với Luông trong tốp đầu. Vignier về mứt ăn thua van Nam một mình xe máy. Van Leng về hàng ba thiệt hay và đáng khen lắm. Hàng tư Gallipet, hàng năm Migol Đề. Mấy người sau về đính chung nhau qua nên lại rút lại nên lấy thêm mấy người nữa để đua kỳ tranh vô địch tài tử tỉnh giới. Hàng sáu là Nguyễn văn Bế, hàng bảy là Trần hữu Lâm, hàng tám là Lục văn Đường, hàng chín là Pivrée Châtah và hàng mười là Nguyễn văn Thừa.

Mấy người đó sẽ dự kỳ đua tới.

Võ sĩ Thaajuden

... là người có lại Sàigon đây nhiều lần. Cái tháng nầy tranh vô địch Á-đông hạng cops với quán quân Philippines là Johnny Hill tại Manilla.

Đồ-như-Liên
91 rue d'Espagne 91
SAIGON
Làm biểu hiệu Bằng vàng, bạc, thau Trừ bản, kim-tiền, kim-khánh, và đồ phụ tùng, huy-chương.

Mỹ-vị cao-lương

Nhờ lời nguyện-ước ba-kỳ... Ta xuất ni có biết thì gởi mua
Trước kia ở quảng cáo, chúng tôi có tuyên bố rằng : Bổn hiệu TẠO NHƠN-ĐƯỜNG chỉ nhơn thân hành đi Trung Kỳ ngõ tìm cho được mấy món thuốc cho yếu. Khi trở về Bổn thọ sẽ công hiến cho quí vị đồng bào nhà và hợp các món thuốc CAO LƯƠNG cần chữa bịnh trầm trệ cho mau hiệu nghiệm Bổ thêng nay mới LIỆN THÀNH các thọ vậy xin bà con hãy kỉ đồng bào được biết có mấy món thuốc CAO LƯƠNG kể qua đây

1° Lộc-mắt-Giao thượng hạng mỗi lượng giá...1$00
2° Hồ cốt Giao thượng hảo hạng mỗi lượng giá...1.00
3° Qui-bản-Giao — — — mỗi lượng giá ... 0.70
4° Lão-thực Địa sấu chưng cửu sái mỗi lượng giá.....0.60

Còn nói về mấy món khác như là: Long diên-hương chánh kỳ Nam thiệt Quế Thanh nhiều hàng tốt Quí vị muốn mua hãy viết thơ tính giá riêng bổn hiệu sản có thuốc Tả Bát-phương-trấn thuốc Sỉ lao nổ tạng hoàng bổ lão qui ông quí thầy các vị giáo sư và học sanh siêu minh-bạc-ngã-hoàn trừ bịnh đái hạ điều kinh bổ huyết cho quí cô quí bà, ba thứ thuốc đây đều có hộp mỗi hộp giá 1$00

Có bán cách lãnh hoá giao ngân quí vị mua hoặc chịu tiền gởi, thơ hoặc mandat đề ngay M. Trương-minh-Ký le directeur TẠO NHƠN ĐƯỜNG N° 209 rue du marché à Govap Gia-đinh.

N-B. mười mấy năm Hiệu Tạo nhơn Đường chúng tôi được vững bền thiết lập, tất cả tam kỳ đồng bào có lòng hoá cố tạo nhơn đường đồng nhơn cảm tạ.

CHUYỆN LẠ

Ông Thần hộ mạng trẻ con xuất hiện

Đơn bà Annam, phần nhiều người ít học, ở chốn thôn quê, rầy bái, hễ con đau, thì cầu đồng kêu cốt, ký bán cho ông áo, ông Vải Một đứa nhỏ có chứng ban nóng lạnh, lở dừa, buồn bã, hay khóc đêm đỉ mỗ hôi trắng. là một chứng bịnh rất đề đàng. không phải cần ông Táo ông Lò mà hết. Bịnh ấy chỉ 6$ou 0$12 tiền mua cho được ông Thần hộ mạng nó là: Thuốc Ban (CHỈ LINH TÁN). Vì (Chỉ-linh tán) nầy Nếu các hay, ai cũng cho nó là thuốc Tiên là vị thần hộ mạng cho trẻ con. Bịnh Ban, nóng lạnh, đầu nặng nhẹ thế nào uống nội trong 3 gói là cùng. Ban nổi lị ra đầy mình, và chứng ban nóng lạnh không còn tái lại. Khắp cả Đông Pháp có trên 300 nhà Đại lý bán thuốc nầy. Các tiệm thuốc, các nhà buôn các gare xe điện có bán Saigon trừ bán rất nhiều nơi tiệm cô Ng.-thị-Kinh, Chợ mới, và tiệm Alphonse Đồng. Mua sỉ lời nhiều, đe nơi :
NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG
boite postale N° 68 SAIGON
Giá mỗi gói 0$12

BỊNH HO
AI CÓ BỊNH HO MÀ CHƯA GẶP THUỐC
Bịnh ho là bịnh rất nguy hiểm ban đầu ho gió, không điều trị thành chứng ho lao. Người có bịnh không lựa thuốc hay mà dùng, thì nguy hiểm cho người bịnh. Như thuốc ho (Bác-hầu) tổ Nam chế tiếng, ai cũng khen là một thứ thuốc ho hết sức hay trị ho gió, ho phong, ho lắc tiếng, ho đàm lâu lâu hết ho. Giá mỗi gói 0$10. Có bán tại tiệm cô Nguyễn thị Kinh Chợ-mới Saigon các gare xe điện các đại buôn có bán. Muốn lời nhiều đề nơi :
NGUYỄN-VĂN-LƯỢNG
Boite postale N° 68 SAIGON

Chết mà còn sống !

Cách một tháng trước đây, người nào ưa xem bóc chỉ bên Tây cũng thấy cái tin rằng Alvarez là thủ thành của hội Club Français tự vận một cách rất ghê gớm, nằm trên đường rầy cho xe lửa cán ngang làm ba đoạn.

Khi cái tin đó các báo hằng ngày bên Pháp vừa đăng lên thì những người quen lớn với Alvarez lắt đắt chạy đến nhà mà chia buồn thì thấy anh Alvarez vẫn còn sống sờ sờ. Hỏi ra mới biết anh ta đi xe lửa làm mất cái bộp. Bếp đó lại rớt xuống đường rầy. Rồi sao lại khiến có anh thất nghiệp no không giấy tờ gì hết nằm đường rầy tự vận. Có bột đến xét thấy thấy rõ vây trăm thước khác thấy bộp phơi kia nên các nhà báo họ điều định chắc là Alvarez tự vận.

Những thiệt sự thì anh ta vẫn còn sống nhân cũng như chúng ta vậy. Nhờ chuyện đó làm quảng cáo cho anh ta nên mùa tới sẽ giữ của một hội lớn.

Cô Wills - Moody còn đánh được nửa không

Ai cũng biết rằng trọn mùa năm nay cô Wills-Moody không dự giải nào hết nên cô Peggy Scriven đoạt giải ở Roland Garros, cô Round đoạt giải ở Wimbledon còn giải ở Forest-Hill bây giờ đây chắc không thoát khỏi tay cô Helen Jacobs.

Bốc tơ có coi cho cô Helent Mody Wills thì nói cô còn đau ung nhiều lắm chưa đánh được. Cô Mody-Wills đau đã gần một năm nay, sầu sốc dữ lắm song cũng không hết bịnh. Người ta lại còn sợ cô không được trọn đời của cô.

Cô Wills-Mody là Hoàng-hậu trong làng ten nít phu nữ bây giờ cũng như Perry bên phía đàn ông vậy.

Những nhà tài tử đều là nhà nghề không chân chưởng. Vậy đừng có ra mặt nhân hơn đức như Tổng-Cuộc Anh-quốc không muốn mời Cochet đi xem giải Wimbledon....

Báo Pháp

Câu nầy tặng cho Tổng Cuộc Tennis Năm-kỳ đã đuổi Chim ra khỏi hạng tài tử.

ĐÁ-BANH

Hai trận đá trong sân Renaud Cholon

Tuần nầy lại cũng còn hai trận nữa đá giúp cho hai cầu tướng Cảnh và Phú. Trong lúc nầy đã hết mùa đá banh, các hội được một tháng mấy đặng nghỉ. Vậy nên những trận đá chỉ là đá chơi mà thôi. Hôm chúa nhựt vì trời chuyển mưa nên ít người đi coi hơn hôm tuần rồi.

Trận đầu Victoria đá với E. du Sud. Đó là trận phục thù trong giải Nguyễn-chiêu-Thông. Victoria đã đủ hàng ngũ sẽ ra đá mà coi Lăng. Có trên tiền dao và Đồ thủ thành nên trong giấy phút đã đá vô cửa đăng hai bàn. Bên Etoile du Sud nhờ hai cái penalty gỡ lại được.

Victoria đã được một bàn nữa mà E. du Sud cũng gỡ lại được. Hết cuộc hai bên huề 3 à 3. Victoria mùa tới hàng ngũ có lẽ đều đủ hơn và có đủ sức chống giữ vì nghe đâu còn đội một vài tướng giỏi về giúp nữa.

Trận sau A. E. T. thắng C. A. Cho-lớn ba bàn trọn. Lần nầy hội C. A. Cholon thấy không có Lăm, Ngà, Bé, đá giúp như tuần trước, hàng ngũ cũng tầm thường nên thua A. E. T. là phải lắm.

Bổ-phế chỉ khái thủy

Thuốc ho nước thần-hiệu phẩm mới ho hay là ho lâu, ho gió, ho rách cổ uống một chai thấy giảm.
THANH-ĐỘC BỔ TÁ HOÀN
Thuốc xổ độc bà chứng, uống hoàn thuốc sẽ chuyển mạn trị nóng nắt trong ruột, hoặc là sinh hơng no hơi, ăn uống không tiêu trong mình nóng nổi thì uống thuốc nầy sẽ khoẻ mạnh những phải làm thường xin thành qui khách lưu ý, còn đề thử thuốc bào chế CAO-BỔN-HOÀN TÁN vân. vân.
Xin mời lạc-chân qui khách đến tiệm tôi mua nhiều ít không luận bền hiệu cảm ơn.
Xin nhớ cho kỹ nhãn CON Ông mới khỏi lầm thuốc giả.
Gia Bửu-Đường được phòng
132 rue Cây Mai Cholon

MỖI NĂM MỘT LẦN
nên xét theo số lớn
CATALOGUE 1934
mau mau kẻo hết !!!

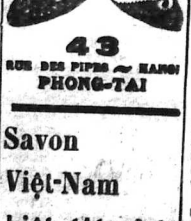

43
RUE DES PIPES — HANOI
PHONG-TAI

Savon Việt-Nam hiệt tốt nhứt

Saigon, le 26 Juillet 1934
M. HUỲNH-THÀNH
Chủ tiệm Vạn-Ân-Đường
88 rue de Douament Saigon
Thưa ông,
Đặt ra ở đời, hễ thấy đở thì chê, còn giỏi hay thì khen. Ấy là lẽ tự nhiên không thể tránh được. Ông cho tôi nhắc lại : từ mấy năm sau nầy lội về ở quận Cầu muối thì người nhà tôi thường dùng thuốc tiệm của ông mà thôi. Lớn nhỏ đều nhờ thuốc của ông lắm vậy. Thật là thuốc khá hay. Nhứt là thuốc ho con nít và thuốc ho người lớn. Mỗi khi bị cảm mạo phong sương sanh chứng ho, thì chỉ nhờ mấy hiệu thuốc của ông mà tiêu bịnh và lại trong hồi nóng nhiệt và bịnh ban thì hiệu thuốc « tiêu-ban thối nhiệt » của ông rất là thần hiệu. Cái hiệu thuốc ho nếu vàng của ông cũng nên nhắt lại, thật là hiệu nghiệm, mà chất là ít ai lưu ý mà dùng. Vậy, nên tôi xin đề ít lời mà tựa cơn ông và giới thiệu cùng đồng bào những hiệu thuốc kỉ trên đây đã rẻ lại hay.
Từ-vân-Hiếm
N° 149 rue Douaument
SAIGON

GARAGE
TRUNG-THÀNH
179 Colonel Boudonnet — SAIGON
(con đường trước ga xe lửa Mytho)
Có lẽ quí ông vừa thấy thăng qua ba chữ Trung-Thành thì quí ông cũng đư biết rằng đây là một cái hãng để sửa máy xe hơi, nhưng quí ông chưa chắc rằng trong hãng chúng tôi có sửa những lộc chi. Vậy chúng tôi xin kể ra trên mặt báo nầy cho quí ông rõ: Hãng chúng tôi chuyên ròng nghề sửa máy, đồng thùng. may mui, làm đề và sơn.
Mỗi việc đều có thợ làm rất kỹ lưỡng. Vậy xin mời quí ông ngày nào có dịp muốn sửa xe xin đem ngay vào hãng chúng tôi. thì chúng tôi tận tâm mà làm cho vừa lòng quí ông và tính giá rẻ.
Hãng có rửa xe và cho dầu mỡ mỗi cái giá 2 $, Rửa không 1 $, dầu mỡ 1 $, cộng có bịn và mua có.

Nước nào cũng có hi vọng đoạt giải Davis từ đây

(Tiếp theo trương ba)

Nếu ở hạng năm cũng là quá đáng. Ấy là nhờ cái công làm tuyển thủ cho Anh quốc. Roderick Menzel năm nay lợi hại lắm, song qua Wimbledon bị đau cũng như Von Cramm, có cái thành tích là đánh bại Cramford trong kỳ tranh giải Davis. Menzel không có diệp đánh với mấy nhà vô địch khác nên thành tích ít hơn.

Hạng tám đáng để cho Boussons vì năm nay thành tích nhiều hơn mùa rồi, thắng được Austin và thua Cramford mấy lần khít điểm. Cách chơi của Boussus dần dị như của Sydney Woods và vững vàng hơn của Merlin, Anh tiểu tướng Pháp thắng được Cramford chỉ là một chuyện may thôi.

San Boussus ta có thể để De Stefani vô địch của Y-đại-Lợi, một tướng đánh đơn rất lợi hại. Hạng mười hình như phải cho George Lott vì những thành tích đánh đôi năm nay, trăm trận trăm thắng.

Trong đám 10 người đã kể trên đây còn thiếu Allison vì không có thành tích, Vivian Mac Gratle vì còn thua nhiều trận, Merlin vì chỉ có thắng Cramford không chỉ không còn thành tích gì nữa cả, Stoeffen vì chỉ có tranh giải ở Wimbledon không ra đánh đôi mà không đã làm cho Lott hai trận, những người Nhựt Nishimura, Yamgitchi, không có thành tích gì cả, đung đâu thua đó. Chỉ có tiếc là Kinley người Nam phi-châu song Kinley không thể sánh được với Lott.

Vậy bản sắp hạng của chúng tôi như vầy:

1. — Fred Perry (Anh-quốc)
2. — Gotfried Von Cranmm (Đức-quốc)
3. — Jack Crawford (Úc-châu)
4. — Sydney Woods (Mỹ-quốc)
5. — Frank Shields (Mỹ), Austin (Anh) và Menzel (Tiệp-khắc)
6. — Christian Boussus (Pháp)
9. — Georgio de Stefani (Ý-đại-lợi)
10. — Georges w. Lott (Mỹ-quốc).

Trong tháng nầy, mùa tới biết đâu Lott sẽ không đánh hai đăng Perry ? Vì nên chúng tôi đã nói ở trên rồi bây giờ không còn ai là nắm ngôi bá chủ vững vàng được hết.

Như trong hát bóng

Hội đá banh nhà nghề bên Anh quốc là hội Aston Villa hình như mùa nầy muốn đoạt cả giải túc cầu và cầu vô địch sao mà đi lo mua những cầu tướng hay nhiều lắm. Ai cũng còn nhớ con số mua mảng của hội có trả cho Portsmruth mà mua tiếp ứng trung tướng Alison anh « cầu tướng » bằng vàng « mà mới đây hội đó còn muốn « cắt cóc » nhà tiền đạo tiếp ứng của hội River Plate vô địch Argentine là Manuel Pereira Anh nầy hồi đầm quá nên kỳ tên dưới tờ giao kèo mà lên không chơi « mình hay, đình thủ xe » nhà cầu trở xuống tàu trốn qua Anh quốc. Song một tay tiền đạo trung tướng đã nổi danh là số một trong hoàn cầu, ai cũng biết dễ gì mà trốn được sao ?

Nên hội hay được đón bắt lại và thưa với Tổng Cuộc Vạn quốc.

Giữa ban ngày mà dám đi bắt cầu tướng của người ta. Thiệt là gan ! Hội River Plate liền xin phạt Manuel Ferreira một năm, ăn lương sáu tháng, lại không cho đá mùa tới, cao rao lên báo rằng anh cầu tướng đầu giỏi đến cách nào đi nữa cũng đừng quên đá banh chỉ là cuộc chơi cho có qui cũ trật tự. Một viên cầu tướng sanh tâm phân phút thì phải đuổi ngay, song phạt không cho đá một năm đặng từ đây về sau phải tôn. Chỗ của Manuel Ferreira nhường cho một cầu tướng 18 tuổi ở hội B. tên. Một ngôi sao mới nữa chăng ?

Ecole "Guillerault"
88 rue Frère GUILLERAULT — SAIGON
Cours spéciaux pour Européens, Français d'Indochine, et Naturalisés français.
Préparation des enfants aux Lycée et Ecoles primaires supérieures françaises de garçons et de jeunes filles.
Le langue française y est rigoureusement enseignée.
Demander prospectus.

XE MÁY

Vietto được chọn năm 1935

Sau một cuộc đua vòng Pháp quốc năm nào thì người ta cũng hay chọn trước một người, để năm tới đua và cho người đó đủ ngày giờ tập dượt khỏi sợ không biết mình được chọn hay không. Sau những thành tích năm nay rồi thì René Vietto được chọn vào hội đại biểu Pháp năm 1935. AntomirAgue thì còn dự dự chưa nhứt đinh, biết mình lớn tuổi rồi. Còn Lapébie thì hình như còn thêm thắng những cuộc đua khác lắm nên cũng chưa trả lời. Thế lẽ năm tới đội chứt đỉnh mỗi hội đại biểu có 12 người chớ không phải 8 người như năm nay bỏ hội đại biểu Đức. hội đại-biểu Thụy sĩ Ý-pha-nho ra.

Những người nào trong mấy nước đó có tài như Geyer Stoepel, Buse của Đức. Egli của Thụy Sĩ hay là Esquerra, Trueba của Ý pha Nho thì cũng đều được chọn hết, song vào hạng individuels. Ta có thể nói rằng ở kip Pháp sẽ có mấy người nầy : Vietto Speicher, Le Grevès, Lapébie, Magne, Leducq. Sau người đó lựa rồi còn phải lựa sáu người khác trong hạng thiếu niên sau nầy như Debenne, Lauk là tây có nước rút lợi hại mới nổi lên, Mipbouard Nout và một hai người khác nữa. Archambaud còn chút đỉnh hi vọng chớ Charles Pélissier thì chắc là không được là không được lựa nữa cũng như Louviot vậy.

ĐÁ BANH

Hội Olympique Lillois không có thời

Bên Tây, hai hội nhà nghề giàu nhứt hay giỏi là hội Olympique Lillois vô địch Pháp quốc 1933 và hội Racing Club de Paris. Hai hội đó mua nhiều cầu tướng hay, vải tiền muốn bạc vạn ra cho vì trong bàn trị sự có nhiều nhà mạnh thường quân.

Mới đây hội Olympique Lillois mua tiền đạo trung ương của Sète là Lukres rồi đem tiền đạo trung ương của mình là Simony đề đi hữu nội, làm cho hàng tiền đạo mười ở phần lợi hại.

Vậy mà ba tuần rày, nghĩa là từ khi mở mùa tranh vô địch đến bây giờ, huề một trận mà thua hay trận. Hay là Olympique Lillois không có thời ?

Bên kia hội R.C. Paris là hội đam tiền giành anh thủ thành Hi den với hội Arsenal mới đây mu được nhiều cầu tướng, được Mercier về đi tiền đạo trung ương mà ba tuần rày chỉ huề và thua hội F.C de Sète mất Lucace cùng đang bồi rồi lắm.

Chỉ có hai hội được vui lòng. Hội Olympique de Marseille giữ ngôi cầu tướng mình hình như nắng hy vọng lớn ký nầy. Còn hội Excelcoir deRoubaix mất Lanillier song hội coi còn vững vàng lắm và không mua tướng mới. Chỉ giữ phần đông cầu tướng Pháp không và đem Kalmar xuống đường tiếp ứng. Người ta cho Kalmar là tay tiếp ứng giỏi nhứt bên Âu châu bây giờ,

Thuốc điếu hiệu TAM KỲ
Thuốc hút không khô cổ, mùi thơm giá thật rẻ
Cie INDOCHINOISE DES TABAC
17 Bd Kitchener SAIGON

ECOLE PRATIQUE DE COMMERCE DE SAIGON
7, Rue René Hérand, Tândinh
Bonne préparation de professionnels
Comptabilité — Commerce — Dactylo — Sténo — Banque
Anglais — Français Commercial
Professeurs
M. LÊ-VĂN-MẠO — Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce de l'Indochine — Chef Comptable de la Sté Anne de Crédit Foncier-Comptable près les Tribunaux
M. BÙI-VĂN-QUẢN — Diplômé des Ecoles Supérieures de Commerce de l'Indochine et de Lyon — Comptable of The Texas Company Ltd — Inspecteur — Tuteur.
M. LƯƠNG-VĂN-HẬU — Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce de l'Indochine Chef Comptable de la Pharmacie de l'Indochine Expert-Comptable près les Tribunaux.
Demander le prospectus au Directeur : Lương-văn Hậu

MUỐN SANG
Vì 2 tiệm cơi không xiết nên muốn sang lại một tiệm ở đường Espagne số 175-177 hiện thời có 27 người ăn pension com Annam, mỗi người 14p.00 mỗi tháng, và có tiền để thêm ăn uống hằng ngày được nhiều người hoan nghênh chỗ thị tứ và có tên tuổi 12 năm rồi ra gần đây biết.
Xin đề nơi NGUYỄN-VĂN-ĐẠO, 70, Bd. Bonnard — SAIGON.

TISSUS EN TOUS GENRES
TRINH PHUC-LỢI
FONDÉE EN 1896
7, Rue des Cantonnais.
(TONKIN) Phố Hàng Ngang, HANOI
Đủ mặt hàng TƠ, LỤA, VẢI
« NỘI-HÓA »
Chuyên môn bán Contre-remboursement khắp các nơi
Quý khách muốn biết giá hàng cứ mua hàng xin gởi thơ và đính theo timbre poste để trả lời.

HỌC CẮM BÁNH XE HƠI
Mau giỏi — Thì nhau
Giá rẻ hơn các nơi
TRƯỜNG XE HƠI
95 bis, Đường LAGRANDIÈRE — SAIGON
TRỊNH-HƯNG-NGẪU
Chủ trường lãnh dạy
TRƯỜNG CỦA TRỊNH-HƯNG-NGẪU TỐT VÀ DẠY GIỎI HƠN HẾT. LỜI KHAI CỦA ÔNG CHÁNH SỞ XÉT XE NƠI TOÀ.
HỌC TRÒ LỤC-TỈNH CÓ NƠI ĂN Ở TẠI TRƯỜNG

CÙ LÀ ! CÙ LÀ ! CÙ LÀ !
NHÂN ÔNG LÂN GIÁO TỪ CÓ CẦU CHỨNG
Trị bá bịnh rất hiệu nghiệm như : nhức đầu chóng mặt, xây xẩm, bần thần, đau bụng, tả, mửa, no hơi, tức, nước ngọc, nhức răng, tê, mỏi gối, nhức, ăn không tiêu và nhiều bịnh không kể xiết. Giá mỗi ve ..... 0$10
Đi con nên có sẵn một ve trong mình rất hữu dụng lắc đi đường xa, đi tàu, đi xe, lại giúp ích cho người Annam trong vậy.
Nhớ nhớ hỏi CÙ LÀ nhân ÔNG LÂN giáo-từ cho khỏi thuốc giả, thì chẳng hay mà thôi.
Tiệm thuốc bắc Vĩnh-Thái, số 17 rue Chaudoc Cholon.

Phụ trương ngày 19 9-34

ĐẠO LÝ và THẦN-LINH-HỌC

Đuốc-nhà-Nam

KHOA-HỌC CÔI VỚI THUYẾT « LINH-HỒN »

Trong bài bài « Đâu là chơn lý », tôi đã đem thuyết « hồn phách » của phái thông-thiên học ra bàn, tôi còn nói về thuyết ấy thêm nữa.

Nay tôi xin tạm ngưng bài « Đâu là chơn lý » để nói về thuyết « linh hồn » mà các nhà khoa học đã nghiên cứu và đã công nhận lâu rồi.

Theo thuyết « hồn phách » của thông thiên học thì mỗi người trong chúng ta có ba ngôi : Chơn thần, chơn nhơn và phàm nhơn và linh-hồn tức là cái chơn nhơn đó vậy.

Đã chia ra ba ngôi vậy lại còn chia cái chơn nhơn ra bảy thể : át ma, bồ đề và ma na, và cái phàm nhơn, còn có cái vía và cái trí mới là lộn xẻo mù mờ hết sức.

Tôi sở dĩ không chịu tin cái thuyết « hồn phách » ấy là vì không có chút gì hợp với luận lý-học hết.

Ngoài ra tôi cũng không thấy họ thí nghiệm thế nào để chứng rõ rằng ba ngôi ấy vẫn có thì làm sao tôi tin được.

Như trong bài « Đâu là chơn lý » thứ nhứt, tôi đã nói, mỗi người trong chúng ta có cái xác thân và cái linh hồn tức là một cái thể vô hình. Cái thể ấy có thể gọi là chơn thần, chơn tánh hay át-ma cũng được hết.

Cái tên gọi tuy khác mà cái nghĩa thì có một mà thôi.

Về thuyết linh-hồn, các nhà Thần linh học chủ trương như thế nầy : « Mỗi cái quả gì thuộc về lương tri thì đều có cái nhân lương tri. » (*Tout effet intelligent a une cause intelligente*).

Nói như vậy, các nhà duy-vật họ không chịu tin bao giờ và họ cho cái lương tri của người ta (*intelligence*) do ở lương-muội (*inconscience*) mà ra.

Các nhà Thần linh học lại giải thêm rằng : « Cái gì có bấy giờ đây thì thế nào nó cũng đã có trước kia vậy, vì không đời nào có cái « hư vô » (*le Néant*) hết, mà chỉ đã có đó là cái «Đại-thể» (*Tout*) của vũ trụ.

Vậy theo thuyết nói về cái nhân quả của lương tri đó, chúng ta phải tin điều rằng: ngoài sự sống của chúng ta, chúng ta còn phải có cái lực sáng tạo ra sự sống ấy nữa. Cái lực đó tức là cái nhân nguyên-thủy đã sáng tạo ra sự sống của quần sanh đó thôi.

Theo khoa học giải cứu về linh hồn thì có hai cái thuyết nầy :

Thuyết thứ nhứt thì lấy khoa sanh vật hóa học (*bio-chimie*) là có thể cắt nghĩa được hết ; thuyết thứ nhì thì nói rằng trong vũ trụ có những hột giống đã có từ bao giờ (*germ antérieur*).

Hiện nay, các nhà nghiên cứu khoa sanh vật hóa học có thể cắt nghĩa cái nhứt-trí của những hiện tượng về sự sống.

Ông Le Dantec là một nhà sanh vật hóa học trước kia có dạy tại trường đại học Sorbonne có nói như vầy ; « Không còn gì bí mật hết ; cũng không còn vấn đề nữa ; người đời không thể hiểu được, vì muốn hiểu phải gia công nghiên cứu cho lâu, mới hiểu được ».

Ông nói thêm rằng : «Khoa sanh vật hoá học là hoàn bị và đối với nó không còn cái gì bí mật hết.

Còn theo thuyết thứ hai của khoa học thì nói rằng mỗi cái gì mà phát biểu ra được sự sống thì bao giờ cũng có một hột giống sanh ra trước hết đã. Theo thuyết nầy thì không nói đến cái nhân nguyên thủy (*cause première*). Còn cái hột giống ấy không phải sanh ra trước hết, mà nó chỉ là một bộ phận đã tiến hóa mà thôi. Rồi cuộc thì người ta chỉ có thể công nhận rằng ở trong vũ trụ có một cái lực tức là cái yếu tố cần nguyên (*élément primordial*) làm chủ nội sự sanh động đó vậy.

Vì như khi chúng ta thấy một tục điện chám (*électro-aimant*) hít lên được một cục sắt, thì chúng ta biết rằng có một cái lực, tức là cái lực từ-điện (*électro-magnétique*) hít cục sắt ấy lên.

Bởi vậy cho nên chúng ta đây sở dĩ cử động được, suy nghĩ lược v.v... thì tự nhiên chúng ta phải có một cái lực gì để làm chủ động của sự cử động, sự suy nghĩ và muốn ngăn sự khác của chúng ta. Cái lực ấy (tức là cái linh hồn, nói cho rõ ra tức là cái nhân nguyên-thủy của chúng ta đó vậy, cũng chúng ta đây chỉ là cái quả mà thôi.

Sách nhơ nói, người ta mới sanh ra đều có cái tánh lành. (*Nhơn chi sơ, tánh bổn thiện*), cho đến nhiều nhà triết học Thái Tây cũng đều nói như vậy.

Sở dĩ người ta mới sanh ra bẩm tánh vốn lành là vì khi ấy cái nhân nguyên-thủy nó còn giữ được bổn tánh, chưa chịu ảnh hưởng ở ngoại cảnh và ở thân phàm của người ta.

Đến khi người ta lớn lên, ngũ quan được mở mang, mới sanh ra thất tình lục dục, vì vậy mà cái tánh lành kia mới thay đổi đi.

Bởi vậy cho nên, mỗi người trong chúng ta nếu có cái mẫu giáo đường dân trong tức thiếu thời thì đến khi lớn lên chúng ta trở thành được những người đường đường.

Xem thế thì nhứt thiết cái gì cũng có hai phần : phần vô hình và phần hữu hình, nhưng bao giờ cái phần vô hình cũng bị phần hữu hình chi phối luôn luôn.

Sở dĩ nhiều người không tin có linh hồn là vì không trông thấy nó đó thôi.

Nhưng ở trong vũ trụ nầy còn biết bao nhiêu sự vật mà chúng ta không trông thấy được mà nó cũng vẫn có vậy, vì dụ như điện khí v. v...

Phương chi lâu nay thường xảy ra biết bao nhiêu hiện tượng làm cho chúng ta phải công nhận có linh hồn luôn.

Thuyết « linh hồn » ngày nay đã được các nhà khoa học công nhận rồi, mà sự công nhận ấy không phải do ở chỗ thí nghiệm mà còn do ở chỗ suy lý mà ra nữa.

Dầu trong khoa học giới, trong triết học giới, nếu muốn nhìn nhận một cái thuyết nào thì bao giờ cũng lấy cái lý làm căn cứ hết.

Nhưng khoa học có hơn triết học điều nầy là đòi sự thí nghiệm mà chứng rõ cái thuyết ấy ra.

Hoàng-Tâm

Của báu hại người

Vừa rồi chiếc tàu *Carinthia* cũng đi với đội chiến thuyền Anh về ghé đậu tại hải cảng Southampton ở Anh, dưới tàu có người hành khách bước lên bờ là một người đờn bà Huê kỳ tên L.M.C. Lean có đeo đồ nữ trang đáng giá 300.000 liêu.

Người đờn bà ấy có đeo một chiếc bông tai bằng bạch kim có giây thông hột xoàn « Hope » mu lại đem theo một chàng thiếu-niên để hộ vệ và đi theo bên mụ ta đến thành Luân đôn.

Hột xoàn ấy hình như không làm gì thiệt hại đến mụ ấy hết.

Có viên cảnh sát ấy là Clenne trong khi đi tàu, có rớ đến hột xoàn ấy mà bị đau rất nặng, phải nằm liệt mãi cho đến khi tàu chạy về đến hải cảng Southampton.

Người ta nói rằng cái hột xoàn ấy người tuyên trước kia đeo một cái tượng người Miến điện, sau mới gỡ ra đem bán lại cho nhiều người. Những người đã làm chủ hột xoàn ấy là bà Marie Antoinette chết thiêu ; ông Abdul Hamis là hoàng đế Tua có bị phế ngôi, và nhiều người khác cũng bị chết một cách rất thê thảm.

Hồi năm 183, nó mới qua đến tay quý-tộc Hope. Ông Lord Francis Hope thừa tự cái hột xoàn ấy từ năm 1893 đến năm 9[illegible] mới đem bán lại và từ lúc ấy đến nay những người làm chủ nó không có bị chết thê thảm và tự tử nữa.

Đó là một cái hột xoàn kỳ quái hiết sức.

Một vụ giết người rất bí-mật ở thành Brighton nước Anh

Sở Cảnh-sát mượn một bà thầy bói giúp cho họ tìm kiếm phạm-nhơn

(Tiếp theo và hết)

Cuộc điều tra ở Pháp

Tất cả sở cảnh sát canh biên ở Pháp đều được tin cảnh báo nhứt là sở cảnh sát ở hải cảng Bourlogne-sur-Mer, để tra xét phạm nhơn.

Từ hôm xảy ra án-mạng, ông có đặc biệt ở hải-cảng ấy là M. Laret gia-công tìm kiếm thủ phạm lắm, mỗi khi có chiếc tàu nào đến thì ông khám xét kỹ lưỡng.

Ở Paris, ông Mondanel, đầu sở tầm nã trong ty mật-thám quốc gia cho linh canh gác các con đường và bắt những người nghi quốc tính nghi để hỏi cho biết họ có giao thông với thủ phạm hay không.

* *

Tony Mancini bị bắt

Tony Mancini bị bắt ! Ấy là cái tin quan bộ đã đón đầu ra ở thành Luân-đôn trong buổi mai hôm 17 Juillet. Sở Điền-tin và các báo đều thông báo cái tin ấy ra.

Người ta chưa biết Tony Mancini có phải là tên sát nhơn có Violette Kaye và người đàn bà chắc khúc hay không.

Người ta liền điệu Tony Mancini về thành Brighton là nơi xảy ra án mạng giao cho tòa án cảnh sát ta hỏi, vì ở Anh tòa án có thể cho tòa án thiệt.

Mancini bị mệt mỏi cử ngủ ngon

Tên Mancini đương bận cái áo Gabardine ở ngoài trong thì bận áo bối, rầu rĩa gì lùm xùm, coi bộ bị mệt mỏi lắm. Nó bị hai người linh cảnh-sát bắt đem về bốt.

Khi ông chánh thanh-tra mật-thám Ronaldson đến thì nó đương ngủ mê mang trong bốt. Sau khi bồi tiếp nó cần cước nó qua loa, bồi cho nó uống nước và ngủ. Người ta cho nó uống nước và cho nó ăn một bữa cơm rất ngon.

Nó ngủ mãi đến 7 giờ sớm mai là lúc ông thanh-tra mật-thám đến thức nó giậy để hỏi nó.

Đến chiều lại thì tòa hiền kêu tên Mancini về tội giết đờn bà tên Violette Kaye, nhưng còn tra hỏi nữa.

* *

Bà thầy bói Gonne Dennis

Linh mật-thám còn tìm kiếm một cặp vợ chồng đi tàu đến thành Douvre hôm 26 Mai, và hàng nó ghe tàu bỏ sông Adur. Tu hồn ấy không ai gặp chúng nó ở đâu hết. Sở mật thám còn quan-tâm chú ý đến lời tiết-tri của bà thầy bói Gonne Dennis nữa. Bà nầy chuyên nghề đoán việc quá-khứ và vị-lai cho người ta.

Ngày sau hôm tìm được tử-thi của người đờn bà bị chắc khúc bà liền nói tiên tri nhiều việc trong vụ giết người rất bí-mật ấy đâu đúng theo đó hết. Bà nói như vầy

« Phải để lâu ngày và phải khó khăn lắm mới tìm được tên sát-nhơn người đờn bà bị chắc khúc.

Trong khi tìm kiếm thủ-phạm, có một nhà trinh thám sẽ khám phá được một cái án mạng thứ nhứt vậy. »

Quả thật vậy, cách ba tuần sau khi xảy ra cái án-mạng thứ nhứt các nhà trinh thám đi tìm cái đầu và hai cánh tay của người đờn bà bị chắc khúc lại tìm được tử-thi của cô đào mua Violette Kay. Cách ba ngày sau nữa lại tìm được tử thi của cô đào ấy và người ấy chính lại là kẻ giết cô ta, tên là Tong Nancini.

* *

Bà thầy bói Gene Damis nổi quả quyết rằng thủ phạm trong cái án mạng thứ nhứt là một tên thanh niên có đi tàu.

« Người ấy có đầu tóc vàng và rốm rạp lắm, và có xăm mình nhiều chỗ và có tánh cường bạo.

« Nếu tên ấy còn được tự-do thì nguy cho đờn thiếu-nữ lắm. Nó sắp gây cái mạng nữa. » Đó là lời tiên tri của bà thầy bói.

* *

Bà thầy bói Genne Damis hiện nay ở tại Paris. Mỗi khi các nhà trinh thám gặp vụ gì khó khăn rắc rối thì hiền đến hỏi bà ta.

Trước kia bà ở tại Luân-đôn sau lại bà sang ở Paris.

Bà là một người thiếu phụ Huê-kỳ, 25 tuổi, con gái của người nông dân ở Kansar và mẹ bà gốc người Pháp. Bà biết nghề đoán tiên-tri từ hồi 8 tuổi.

(Coi qua trương 6)

MỘT CUỘC ĐIỀU TRA

Mấy năm trong đạo Cao-Đài

(Tiếp theo)

Nhờ việc cầu bịnh cho người bà con của tôi được kiến hiệu, tôi càng mạnh đức-tin thêm nữa.

Trong mấy năm đầu, có nhiều việc hiển hích như vậy, làm cho người ở trong đạo CaoĐài tin tưởng đạo dữ lắm. Thậm chí có nhiều người ở lâu nay là tay du-thủ du-thực, là những kẻ cốn đồ hung-ác, thế mà vì thấy những việc hiển hích trong đạo CaoĐài mà cải ác tùng thiện, chịu nhập-môn cầu-đạo, và từ ngày họ vào đạo thì tánh tình của họ đều đổi hết, họ chỉ biết lo làm ăn tu-hành mà thôi.

Như ở Saigon ta đây và ở nhiều miệt trong Lục tỉnh đều có những người như vậy, ai nấy đều trông hãy rõ ràng, và tôi đây cũng biết biết đích xác, nhưng không muốn kể tên ra đây làm chi.

Như ở Khánhhội có một người ở nọ làm cặp rằng hàng đèn vốn là một người có tánh-cách côn-đồng, sau lại vô đạo thì liền trở nên người hiền lành, không còn giữ tánh hung hăng phách lối như cũ nữa.

Một hôm nọ, tại xóm ta ở có xảy ra trận hỏa-hoạn mà cản nhà và ở giữa đây nhà là bị cháy đó.

Khi ngọn lửa phát lên thì ai nấy ở đây nhà ấy đều lo dọn nhà và la « mả-tả » om sòm. Còn người cặp rằng ấy thì chỉ lo ôm cái tượng « Thiên-nhân » và cầu chuông trên bàn thờ rồi leo lên trên mái nhà đánh chuông và kêu cầu cứu như vầy : « Thầy ơi ! Cứu con Thầy ơi ! »

Ai nấy trông thấy đều la rầy và nói và là điên khùng.

Không biết vì lẽ gì ngọn lửa đốt hết cả đầy nhà đó mà lại bỏ sót một mình căn nhà của và chỉ bị cháy sém sơ sịa mà thôi. Đó là một việc hiển hích lắm, cho và càng tin tưởng đạo Cao-Đài hơn trước và làm cho những người ở trong xóm và bắt chước nhập-môn cầu đạo.

Nguyên hồi khi và mới vào đạo, thì những người ở xóm chê nhao và thề nầy thề khác những và cũng cứ nhìn mà lo hành đạo.

Đến khi xảy ra trận hỏa-hoạn rồi thì những người ở trong xóm lại đến cậy và tiến dẫn vô đạo Cao-Đài, ấy mới là cái hợp ý khỏi chớ.

Còn biết bao nhiêu việc hiển-hích khác trong đạo Cao-Đài.

Như ở làng Tân-Trụ thì Tân-An có một vị điền-chủ ở hội đồng địa-hạt, người có tài học khá, lúc đạo Cao-Đài mới ra đời, ông cũng kích bác lắm.

Mỗi khi ông Lê-văn-Trung đến làng Tân-Trụ mà giảng-đạo thì bị ông hội-đồng ấy vô tay kiêu ngạo và nhóm bọn tả đồng của mình lại để nói chuyện không thể cho đạo Cao-Đài. Thế mà sau ông có người con trai một, khi không lương học lớp đệ-tam-niên ở Saigon vướng nhằm bịnh điên, ông lo chạy đủ cách mà cũng không chữa được. Rốt cuộc ông phải nghe lời người ta đem cậu con ông lên tại Toà Thánh Tây-ninh để cầy mấy ông chức-sắc đạo cầu nguyện cho con ông hết điên.

Mấy ông chức-sắc đạo biết ông hội-đồng ấy là người kích bác đạo lâu nay nên hết lòng mà cầu bịnh cho con ông.

(Coi qua trương 6)

Bàn về thuyết ăn chay

(tiếp theo)

Ăn-chay đối với đạo lão. — Tôi không thông thạo đạo Lão cho lắm, vả chăng tôi cũng không tầm-đắc ở đạo Lão, nên tôi thôi, thà tôi mà học đạo Lão Cử theo sự biết của tôi thì đạo Lão dạy người lánh đời mà tìm thú tiêu-diêu, cử như sau thì những người có tư-tưởng về Lão-giáo có hàm thứ rượu đâu. Lại nữa theo đạo Lão thì phải tu-tâm luyện tánh, nhưng muốn luyện tánh cần phải hạn chế sự ăn uống và lựa cây trái mà ăn thì cái tánh nó mới được thanh khiết, khỏi nhiễm khí trược của huyết thực. Như vậy thì đạo Lão cũng có hàm sức cái thuyết *ĂN-CHAY* ở trong.

Ăn-chay đối với đạo Gia-tô. — *Trong Giu-tô-giáo có dạy về Cựu-Ước và Tân-Ước, mà trong Cựu-Ước, nơi nói về việc tạo lập trời đất vạn vật, đoạn số một, câu 29* nói rằng : « Đức Chúa Trời lại phán rằng : Nầy ta sẽ cho các người mỗi thứ cỏ kết hột mọc khắp mặt đất và các loài cây sanh trái có hột giống, ấy sẽ là đồ ăn của các người. Câu 30 nói rằng : « Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời và các loài cá dưới nước để cho các người quản trị. Phàm các loài vật nào có sự sống thì ta ban cho mỗi "thứ cỏ xanh lặng đăng làm đồ ăn». *Xem hai câu ấy thì đủ biết đức Chúa Trời có dạy loài người ăn thứ cỏ thu một đâu.*

* *

Việc ăn chay đối với sức khoẻ loài người

Thuở trước mấy người tu theo đạo Phật, họ không hiểu hết đạo-lý của nhà Phật là thế nào, họ tưởng rằng hễ tu thì phải ăn chay. Mà ăn chay mà ăn cây và rau cỏ mà sống trên 360 năm. Cử xem như loài thú chỉ ăn trái cây mà được sống lâu.

Nên Ba 1930, bác sĩ Demarquette được đạo Tu Niên phái sang đây để trị cho ông ấy. Bác sĩ có nói rằng : « Đến thuyết, trong bài diễn văn, bác sĩ có nói về việc ăn chay như vầy : Ăn xin rằng mỗi đoạn trong bài diễn văn ấy ra đây. « Ông Demarquette người ở con người không cần có thịt mà cũng sống như thường. Nhà tu-quan cần con người ăn chay như vậy, nghĩa là ở đó đây nên chỉ thì chúng nó có chất độc, người ăn vào, nhựt như hoạt hiểu, lâu ngày phát ra chứng bịnh nặng, nguyên do bởi những đồ ăn bằng thịt đó.

Cử theo một nhà hoá-học thì cái thân thể loài người gồm những tế-bào cấu tạo lại, trong những tế-bào ấy có vô số loài vi trùng mà toàn là loài vi trùng sức khoẻ, mỗi khi người ta ăn đồ thịt vào, nên trong đồ thịt ấy có thứ vi trùng bịnh, hai thứ vi trùng gặp nhau mới cùng nhau xung đột, nên người có sức khoẻ thì thứ vi trùng sức khoẻ nhiều có thể thắng được loài vi-trùng bịnh ở trong đồ ăn bằng thịt, khi ấy thì không có đau ốm gì hết ; nhưng bao nhiêu con trùng bịnh ấy vào mới ẩn núp trong cơ thể người ta mà chờ ngày nào chúng nó nhiều số hơn số vi-trùng sức khoẻ mà làm cho người ấy hết lau ốm bịnh hoạn. Muốn biết đồ ăn chay nó ích lợi cho cơ thể con người thế nào thì phải theo y-học mà kể cứu.

Đồ ăn có hai cái công-dụng, một là nó bài bỏ lại những sức hao kém của cơ-thể, hai là nó giúp người ta con sức mạnh và hăng hái. Với thế cho nên nhà hoá-học Đức là ông Liebig mới lấy đồ phân biệt làm hai thứ đồ ăn : thứ plastiques, là thứ để bổ vào những sức hao kém) và thứ combustibles (là thứ để cho người có thêm sức mạnh và sự hăng hái)

Muốn cho có đủ chất mà tiếp dưỡng cơ thể con người thì trong đồ ăn phải có đủ bốn chất nầy : matières albuminoides (chất trương lực như bột, bánh tính sết sết corps gras (chất béo) hydrates de carbone (chất thán chất) và matière et minéraux (chất vô khoáng vật)

Cử theo sự thí nghiệm của nhà hoá-học Đức thì đồ ăn thiếu thứ chất thay thế chất là thứ để giúp sự bổ dưỡng cho cơ thể nhiều hơn hết. Lại nữa phải nói ngon lắm chi, chớ để đồ ăn chay có gợi ích cho sức khoẻ loài người nhiều lắm, trong bà con ai muốn chứng rõ sự ấy cứ liếm cuốn Examen scientifique du vegetarisme của ông Jules Le Fèvre mà đọc thì thấy ngay.

ĂN-CHAY có giúp cho sự sống lâu — *Tôi nói muốn sống lâu cần phải ăn chay. Một là vì đồ ăn chay không có chất độc, có thể hai cơ thể con người. Hai là vì đồ thảo mộc có đủ chất tiếp dưỡng thân thể. Ba là vì đồ thảo mộc không có vi-trùng bịnh hoạn.*

Cử xem như loài người thuở trước, vào tầm sáu tháng, cần ăn cái cây và rau cỏ mà sống trên 360 năm. Cử xem như loài thú chỉ ăn trái cây mà được sống lâu.

Nên Ba 1930, bác sĩ Demarquette được đạo Tu Niên phái sang đây để trị cho ông ấy. Bác sĩ có nói về việc ăn chay như vầy : Ăn xin rằng mỗi đoạn trong bài diễn văn ấy ra đây. « Ông Demarquette người ở con người không cần có thịt mà cũng sống như thường. Nhà tu-quan cần con người ăn chay như vậy, nghĩa là ở đó đây nên chỉ thì chúng nó có chất độc, người ăn vào, nhựt như hoạt hiểu, lâu ngày phát ra chứng bịnh nặng, nguyên do bởi những đồ ăn bằng thịt đó.

Cử theo một nhà hoá-học thì cái thân thể loài người gồm những tế-bào cấu tạo lại, trong những tế-bào ấy có vô số loài vi trùng mà toàn là loài vi trùng sức khoẻ, mỗi khi người ta ăn đồ thịt vào, nên trong đồ thịt ấy có thứ vi trùng bịnh, hai thứ vi trùng gặp nhau mới cùng nhau xung đột, nên người có sức khoẻ thì thứ vi trùng sức khoẻ nhiều có thể thắng được loài vi-trùng bịnh ở trong đồ ăn bằng thịt, khi ấy thì không có đau ốm gì hết ; nhưng bao nhiêu con trùng bịnh ấy vào mới ẩn núp trong cơ thể người ta mà chờ ngày nào chúng nó nhiều số hơn số vi-trùng sức khoẻ mà làm cho người ấy hết lau ốm bịnh hoạn. Muốn biết đồ ăn chay nó ích lợi cho cơ thể con người thế nào thì phải theo y-học mà kể cứu.

*Đồ ăn có hai cái công-dụng, một là nó bài bỏ lại những sức hao kém của cơ-thể, hai là nó giúp người ta con sức mạnh và hăng hái. Với thế cho nên nhà hoá-học Đức là ông Liebig mới lấy đồ phân biệt làm hai thứ đồ ăn : thứ plastiques (

TRẦN - DƯỠNG - DI - DƯỜNG

SÂM-NHUNG ĐIỀU KINH

CHỈ BẠCH ĐAI HOÀN

Nhãn hiệu « SONG-PHỤNG »

Thuốc thánh trị đường kinh và chứng bịnh đai lâu ngày. Thuốc này chủ trị những bịnh đau máu, kinh không đều và chứng bạch đái hạ lâu ngày không hết đến nỗi nước da vàng mình ốc ốm, muốn làm bịnh lao nếu uống thuốc này cho thường chẳng bao lâu thấy có công hiệu lạ làm trở nên tinh thần khoẻ khoắn, ngon ngủ tự nhiên tật bịnh phải hết. Ấy là một phương thuốc mương đạo trừ tật mà lại bổ nữa. Tánh thuốc rất hợp với khí hậu các xứ nóng đã ngoài 30 năm nổi danh tiếng khắp Nam-kỳ Lục-tỉnh đã có ma dâng phần nhiều trị bịnh rất công hiệu.

Trước mỗi ve bán 1$00
Bây giờ mỗi ve bán 1$20

Y-học-sĩ: TRẦN-KIÊM giám chế

Tiệm tại đường Paris số 28 Cholon

Những viên thuốc bườm tàn hiệu « Song Phụng » chn bổn đường kể từ ngày nay trở đi đều nhứt định bán ha giá 20 phần trăm Rabais (- 20 %).

Rượu DUBONNET

là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Các chứng **Bịnh phong tinh**

ĐẠI-LÝ CÁC THỨ THUỐC CỦA HIỆU

Lê-huy-Phách Danh tiếng nhứt HANOI chuyên trị các bịnh

Bịnh phong tinh	Ho siểng
Giang-mai	Phổng tích
Tiên trụy	Thuốc bỏ á-phiện

Các thứ thuốc kể trên uống rất mau khỏi, tuyệt nọc không hại sinh dục, không mệt nhọc, làm việc như thường

Trữ bán ở tiệm bán đồ đồng: DƯƠNG-VĂN-VY
109, Rue d'Espagne — SAIGON

Mấy năm trong đạo Cao-Đài

(*Tiếp theo trương 5*)

Khi cầu bịnh, cậu con ông nhè lên đồng chạy lại bàn cầu-cơ mà cầm lấy cây cơ viết một bài thơ bằng chữ nho như một người đồng-tử ngồi cho tiên-thánh giáng đàn dạy đạo vậy, mà cậu con ông hội-đồng ấy lâu nay không biết một chữ nho nào hết.

Sau khi cúng xong cái đàn ấy thì cậu con trai nó hết điên, từ đó ông hội-đồng ta mời chịu tin đạo Cao-Đài.

Ông hứa dễ về nhà sắp đặt việc gia-đình rồi ba bốn ngày sau ông sẽ trở lên Toà-thánh Tây-ninh mà làm lễ nhập-môn cầu đạo.

Về đến nhà khuya đêm ấy ông hội đồng ta làm một bài thơ trong ấy chủ ý hỏi có quả đức Thượng đế lập ra đạo Cao-Đài hay không rồi ông đem bài thơ ra đứng giữa trời mà vái lâm râm gì đó, kế ông đốt đi.

Đúng ngày kỳ hẹn ông trở lên toà thánh Tâyninh, khi ông vừa đến thì M. Phạm-công-Tắc liền lục bài thơ mà ông hội đồng ta lả làm và đã đốt rồi đó làm cho ông kinh hoàng không hiểu sao M. Tắc lại có tài tiên tri như vậy và khi ông làm bài thơ thì trong nhà đều ngủ hết, không có một ai trông thấy.

Nguyên cái đêm ông làm bài thơ ấy thì ở Toà-thánh Tây-Ninh có cầu đàn mà M. Tắc thì làm đồng tử cho nên đức Cao-Đài giáng dạy cho M. Tắc học thuộc bài thơ của ông hội đồng ở Tân Trụ đã làm để thử đức Cao đài đó.

Sau khi nhập môn cầu đạo rồi ông hội đồng ấy sốt sang với đạo lắm.

Sau lại ông cho cậu con trai ông rang học ở Pháp, học đâu được một năm ông viết thơ gọi về và cho cậu đi làm đồng tử.

Trong năm đầu ở đạo Cao-Đài ngoài việc đi cầu bịnh, cầu siêu, khảo tín, tôi còn đăng những lúc rảnh rang mà đi độ những người mới vào đạo Cao-Đài, phần đông những người đồng hương và quen biết với tôi đều nghe theo lời tôi mà nhập môn cầu đạo.

Nhờ đạo Cao-Đài mà sự giao-tiếp của tôi mỗi ngày mỗi mở rộng thêm.

Theo luật đạo Cao-Đài thì mỗi người tín-đồ phải độ cho được 12 người theo đạo, như vậy là hễ thêm được một người tín-đồ thì lẽ nào cũng có thêm được 12 người theo đạo nữa hay một số ít hơn nữa.

Số tín-đồ đạo Cao - Đài sở dĩ được đông đảo không phải chỉ nhờ mấy ông chức-sắc trong đạo, mà còn nhờ ở tín-đồ nhiều lắm.

Ở nhiều làng mà một người thì giàu hay có chức phận cao sang theo đạo thì phần đông dân trong làng đều Lạt chức mà theo đạo. Còn ở mấy làng khác nếu mấy ông giàu có và cao sang nghịch đạo thì bọn dân-dã dầu có muốn theo đạo Cao-Đài cũng không dám, vì sợ mấy ông ấy làm khó dễ, vì theo cái chế - độ hương - thôn ở xứ ta, bọn dân nghèo đều phải kiêng nể mấy ông hương - chức mấy ông giàu có trong làng luôn luôn.

Thậm chí có mấy làng nếu có những ông điền - chủ nghịch đạo Cao-Đài thì người tả điền nào theo đạo bị họ bắc đãi và thường thường lại bị họ sa thải là khác nữa. Còn nói chi mấy ông hương chức nghịch đạo họ ý họ có quyền trong tay, nên họ hay làm khó dễ mấy người tín-đồ đạo Cao đài dữ lắm.

Thậm chí có làng no, một người tín-đồ đạo Caodai từ trần, mấy ông hương-chức làm khó dễ không cho đạo hữu đến làm lễ theo đạo, và họ ngăn cản nấy nọ mới là quái la cho chứ.

Có khi ở nhà người tín đồ nào muốn làm lễ cúng kiến gì xin phép họ không cho, họ bảo lên xin phép lại quận ông chủ quận, lại bảo nếu có tên ký của làng thì ổng mới cho. Nếu người tín đồ nào cử hội hiệp đạo hữu cúng liều thì bị bắt đem ra tòa, bị vu cáo là hội-hiệp trái phép (réunion illicite) hay nhóm hội kín v.v...

Thật nhiều tín đồ đạo Cao-Đài trong bước đầu vẫn phải đứng trong một cái hoàn cảnh rất khó khăn eo hẹp, thế mà họ cũng giữ đạo cho đến ngày nay.

Mỗi khi một người tín đồ nào bị bắt vì việc gì thì mấy ông hương chức nghịch đạo mượn việc ấy để rung cây nhác khỉ.

Có khi họ còn đồn đãi rằng « đạo Cao đài bị xỏ nhượng » làm cho có đôi người tín đồ tưởng thiệt mới đem tượng «thiên nhãn» giấu dưới đũng rơm và đẹp bàn thờ đi.

Cũng bởi sợ nhà chuyên trách làm khó dễ nên chi phần đông tín đồ đều lo thuế xâu đủ lẽ. Họ sợ để cho bị bắt thì đao mang tiếng nên họ không dám làm điều gì trái phép, hễ đến mùa thuế thì họ lo đi đóng liền.

Thế mà nhiều người không hiểu gì hết lại đồn đãi rằng « đạo Cao-đài làm giặc » mới là hết sức.

(*Còn nữa*) H. T.

Một vụ giết người rất bí-mật ở thành Brighton nước Anh

(*Tiếp theo trương 6*)

Hôm nay người Anh mới chu toàn nhận cái tài của bà và mới trông mong cho bà sang ở bên Luân-đôn trở lại

Hôm tìm được cô nương đứng vác người tài nhà gần ở thành Brighton thì người ta liền đến hỏi bà.

Cách bà đoán tiên tri cũng đơn giản lắm. Miễn đưa cho bà một món đồ gì của người chết thì bà nói công việc của người ấy.

Bà nói :

Khi người ta hỏi tôi thì tôi tiên-tri rằng linh mặt thám sẽ tìm được một cái tử-thi thứ hai. Theo ý tôi, hai cái án mạng ấy không có dính liếu với nhau được. Tên sát nhân trong cái án mạng thứ nhứt, tôi đã trong thấy trong trí tôi rồi.

Nó có trẻ tuổi, hình vóc nhỏ, trên trán mặt lanh ngón tay lớn mình có xăm hình, nó ăn mặc sang trọng nó không có tiền bạc nhiều và nó làm việc ở dưới tàu. Cái án-mạng nầy không phải xảy ra tại nơi thành vắng, mà xảy ra trong nhà ban tiện. Người chủ nhà ấy là một người đàn bà tuổi trung bình, gương mặt buồn bã, biết hết mọi việc chung không dám đem nói ra.

Tên sát nhân ấy vì muốn hiếp dâm một người đàn bà không được mà giết người đàn bà đó. Người đàn bà bị giết là người đàn bà có chồng nhưng đã thôi chồng.

Sở mật thám phải tìm cái nhà bà tình nghi đó ở tại thành Brighton và phải tìm người đàn bà tuổi trung bình làm chủ cái nhà ấy. Sở mật thám linh mặt thám cũng phải đi theo mấy người có chồng và đã thôi chồng rồi và là những người có đầu tóc vàng và không được mạnh khoẻ cho lắm.

Nhưng trước hết phải tìm tên sát nhân, vì nếu không bắt nó thì nó sẽ giết nhiều đàn bà khác ».

Sở mật thám Anh đều lưu ý đến những lời tiên tri của bà thầy bói Comme Damis dữ lắm.

H. thuật

14 năm — **VÕ-ĐÌNH-DẦN** — danh tiếng

Đại - Dược - Phòng

323 Rue des Marins—Cholon

Phân-cuộc : 118 rue d'Espagne Saigon (Cô Đại-lý khắp nơi)

Một phương thuốc bí-truyền lâu niên ở Trung-huế, nội Đông-Dương chỉ có chúng tôi tìm ra và chế được

ĐỆ NHỨT TỰ - LAI - TINH

Thuốc nầy muốn chế cho được đúng phép, thì phải dùng nhiều dược liệu khó kiếm và quí như vàng. Người uống thuốc nầy vào thì khí huyết thấy vận hành, tinh thần liền phát vượng. Thế là vô cùng huyền diệu ở nước ta chưa có thuốc nào bằng

1°—Bàu ông còn trai trẻ, ham mê sắc dục, muốn cho lâu ngày không bại thận suy thân đau lưng nhức gân, mệt nhọc, lãng trí, lao thường uống thuốc nầy thì khí huyết sung mãnh luôn luôn.

2°—Bàu ông ở trung niên sắp lên, thấy trong mình hay đau yếu mệt nhọc, bởi thuở nhỏ ham chơi bời và thất dưỡng, uống thuốc nầy thấy sức lực phục hồi.

3°—Mấy người già cả hay mỏi gối đau lưng gay mệt, rung tay chơn, nhức trong gân, uống thuốc nầy thấy bần hải vui vẻ

Thuốc ĐỆ NHỨT TỰ LAI TINH có ích lắm cho con người bao giờ ăn cũng nhiều, ngủ được ngon, nên khí huyết sanh thêm được mau, để bồi đắp cái thiếu khí người đã quá vui say vật chất.

Thuốc ĐỆ NHỨT TỰ LAI TINH bổ gân cốt lắm cho hết xây xẩm, ù tai kêu, uống mình, lãng trí mất trí Làm hết đau lưng, rang ngực no hơi ăn khó tiêu, bón uất hay đi tiểu ón mình, hồi hộp, thêm hoặc hết rồi mà thất dưỡng hoặc hết rồi mà bị sệt dương (làm những thuốc có vị độc) bằng ngày bắt chân ngâu sẩu não da mặt xanh vàng, mắt ngủ kém ăn đau rang rang ở dạ dưới (vì lâm thuốc làm cho ngân nất tinh quá ấu, tinh không ra, dậu, cầu danh sắp thời) thì mau mau hãy uống thuốc nầy động lấy sức trở lại. Trễ chầy người sẽ bị bịnh lao, tuyệt tự, giảm thọ.

Giá 1 hộp 6 hoàn (hộp kiên) 1$50

(*Thầy tu, ở góa, và học sanh chớ nên dùng*)

ĐAU NHỨC TRONG GÂN, TAY RUNG TAY, MẤT NGỦ VÌ NÃO ĐỘNG THẦN-KINH, HAY CẢM-XÚC PHIỀN MUỘN. LÀM VIỆC NHIỀU. ĐAU MỎI XÁI-THỊT. BỊNH NHỨC ĐẦU ĐÔNG. BỊNH KINH v.v..

KIM - TINH - ĐƠN

KIM TINH ĐƠN là một thứ thuốc mới tìm ra, ở trong nước chưa có Dược-phòng nào biết chế. Chuyên trị về các bịnh thần. Thần kinh như là tay rung, trong lòng hồi hộp, hay sầu cảm, hay giận hờn, tánh tình quạu quọ không chừng đều. Ban đêm hay thao thức khó ngủ, hay đau nhức tay chơn. KIM TINH ĐƠN trị thiệt hay những cái bịnh của người lớn và trẻ con. Trị được những chứng mà người thường gọi là bịnh lạ :

1°—Bang ngồi vựt xây xẩm ngập đầu bất gụt đầu xuống bàn,
2°—Bang đi hay bị nhàu xét vô cùng bất tỉnh.
3°—Ngủ hay nghiến răng mê lớn tiếng mà không chiêm bao,
4°—Cười khóc quạo quọ với chuyện không đâng

Còn những người tối ngày làm lụng mệt nhọc hoài làm việc bằng trí bất nãi, đau nhứt tứ chi, khó ngủ, uống KIM TINH ĐƠN thì hết đau nhức ngủ được ngon. Sáng dậy thấy trong mình thư thới khỏe khoắn. Bịnh nhức đầu thường uống 1 ve hết liền, nhứt đầu đông uống 2 ngày hết tuyệt

Đàn bà có thai già ngày tháng hay nhức mỏi uống KIM TINH ĐƠN thật hay. Để rồi mấy ngày đau mỏi mê rêm mình, uống 1 ve KIM TINH ĐƠN thấy khỏe khoắn ngủ ngon ăn được mạnh.

Thật là một thứ thuốc quí lạ nhứt mà nhà thuốc VÕ ĐÌNH LẦN dám đem danh giá mười mấy năm của mình, để đảm bảo cho sự hiệu nghiệm

GIÁ 1 VE... 0$25 1 HỘP 10 VE... 2$40

Thuốc đại bổ Tinh-khí cường-kiện sức lực uống mau lắm cần, nó 1 uống tức thì khỏe. Trị bịnh ít máu huyết kém, gân cốt hay mệt đau lưng mất ăn ngủ, Thanh niên đa sắc dục nhược, Thận hư tổn, Tinh thần mỏi mệt, Lãng trí hồi hộp. Trị những chứng của đàn bà hư huyết. Gương xanh con mắt có quầng đen, Bạch-đai bạch-đàm bổi có bịnh hậu. Bổi đa sắc dục bổi có bịnh ở tử cung hoặc bởi sanh đẻ nhiều lần mà con người phải hư hao. Con nít chậm lớn bổi thiếu sinh lực, học sanh qua lo lắng nên trí não thấy lộn xộn. Thần kinh bị nhiễu động đêm ngủ hay đi tinh, con mắt thiếu thần. Người ốm xanh, hay đau lưng đau ngực ngực ra huyết.

CÁC CHỨNG TRÊN ĐÂY HÃY UỐNG :

CỬU-LONG-HOÀN

(*Thuốc có danh nhứt ở Đông-Dương có Đại-lý lận bên Hương-Cảng, Đài-Loan, Tinh-Châu, Xiêm-la*)

GIÁ HỘP 10 HOÀN... 0$50 HỘP 4 HOÀN... 0$20 BÁN LẺ MỖI HOÀN... 0$05

Hiệp-Thinh

N° 29 Aviateur Roland Garros

SAIGON

Sửa và sơn xe máy rất khéo có lãnh đồ xi ken và sửa máy hát máy đánh chữ và bán đồ phụ tùng xe máy làm kỹ lưỡng tính giá rẻ hơn các nơi.

CHÚ-NHƠN-CÁO-TÍNH-CÁO

Tiền học sụt 40 %

Muốn cho bạn trẻ đều có thể theo học trong hội cơ học trường "ECOLE CENTRALE DE COMMERCE" định sụt học phí xuống 40 phần trăm, nghĩa là :

Mỗi khoa trước 8p.00

Bây giờ còn 8p.00 thôi.

Cần hỏi điều chi thêm, xin viết thơ cho :

M. TRẦN-MẠNH-NHÂN

Directeur de l'Ecole Centrale de Commerce

67 Rue Pasquier (Tandinh)

— SAIGON —

CHỐNG VỚI NẠN KINH TẾ

0$27 — 0$27

Sữa bổ nhiều dinh bổ hiết bổ ngon nhứt.

Sữa đã được chấm chỉ nước trong 1933, cho các đại hội-đồng, phát-minh, chế thường cao nhứt, chế phước quốc. Giá tiền lên toàn khắp Đông Dương đều có bán.

FRÉXOR

2 rue MAC-MAHON /43 Quai de BELGIQUE tél. 238

LÀNH HẠNH-PHƯỚC

Nhứt hạng dủ bông

Nhà - To' - Lụa — 70 - Rue Vannier, chợ' cũ — SAIGON

TUSSOR 1934

TO' RÒNG

LỤA *Nhứt hạng*

LỤA LÈO

Cigarettes « COFAT »
20 điếu thuốc

MỘT GÓI 0$05

Quí vị nào hút thuốc « COFAT » chẳng nên quên rằng hãng BOY-LANDRY đổi mười bao không thuốc « COFAT » một gói nguyên hai chục điếu « COFAT ».
Hay là đem những chỗ kể sau đây :

Ở CHOLON
TIỆM — TRINH-LÊ-SANH — 350 rue des Marins.

Ở SAIGON
TIỆM — TRIỆU-THÀNH — 6, ... Amiral Courbet (Chợ-mới)

AUTO-COMPTOIR

N° 160 RUE D'ESPAGNE — SAIGON. TÉL. 745

BỐN TIỆM CÓ BÁN

PNEUS — ESSENCE — BOUGIES CHAMPION — ACCESSOIRES
ACCUMULATEURS DININ et SLEM — ROULEMENTS & BILLES
— PIECES DETACHEES —

CITROEN — UNIC

GIÁ RẺ, XIN QUÍ KHÁCH TỚI MUA MỘT KHI RỒI BIẾT

VO-VAN-SUE

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỐC

CHUYÊN TRỊ BỊNH CON NÍT

66 rue AVIATEUR GARROS và 81 rue TAVERT

Giây thép nói: 618

SAO CHỔI mọc !

Đèn cây « Sao chổi »

Dùng đèn cây « Sao chổi » thì tháp thì sáng hơn thứ nào hết thảy.

Dùng đèn cây « Sao chổi » thì lợi và tốt hơn thứ nào hết thảy.

Dùng đèn cây « Sao chổi » thì được rẻ hơn thứ nào hết thảy.

Trừ bán tại :

Antoine Nguyễn-Văn-Bâu
N° 129, rue d'Espagne. — SAIGON
và các tiệm tạp hóa Annam

Các gánh hát nên chú ý

Rạp hát « THANH XƯƠNG » đường Boresse số 121 của ông Huyền Cao cho mướn trọn tháng thương mai 30$00, còn đem thứ bảy 40$00.

HÁT BỘ ANNAM

Ngày thường, 3$00
Ngày thứ bảy 10$00

Nếu quí ông quí cô muốn đáng xin do nơi số 11, đường Lacotte như quí vị mướn trọn tháng thì rẻ hơn.

Vàn tài...

Thường đi Chợ - cũ, đến ghé cửa hàng mới mở, hiệu Bazar Tân-Tiến số 80 Boulevard de la Somme, trữ bán đủ đồ nội hóa và đại-lý cao-đơn hoàn tán do người annam bào chế, giá thật rẻ, bán chiếu hàng.

Tin mừng

Mới hay tin hiền nội trợ của bạn tôi là Trần-phi-Điểu ở tại Cap Saint Jacques, ấy sanh một trai rất ngộ nghĩnh tên là Trần-thế-Lộc.

Vậy tôi xin chúc mừng với bạn, và chúc cho cháu mau ăn chơi.

NGUYỄN-KIM KIỀU
(Bentre)

Ai tín

Mới hay đồng tin chẳng lành rằng: ông Trần văn Thông Phó tổng nhứt hạng Hòa thành (Mytho) nhuốm bịnh đã từ trần tại Tân-phú-trung ngày 12 Septembre 19 4 hưởng thọ được 62 tuổi.

Vì tình quen biết tôi xin kính ít hàng trên mặt báo trước chia bi cùng M. Trần văn Huệ Nghị viên địa hạt Hòa thành và quí quyến sau cầu chúc cho hương hồn Ông Trần đại-Nhân đăng tiêu diêu tự toại nơi non Bồng cảnh Thaiu.

Hay tin kính điếu
VÕ THÀNH LIÊN dit
MINH CHÁNH (MYTHO)

KHÓ HIỂU !!!

Vừa rồi tôi có xem các báo, nơi mục thời sự, nói về nhà doán-học NGUYỄN-HỮU, chuyên-môn theo khoa-học, và cũng có nhiều ông khen tặng như mới đây, người đã doán trước cho ông B... ở Cân-thơ sẽ bị kiện, đã mất của nhà lại thật-kiện : thật vậy, như lời doán rõ-ràng, ông nay bị kẹt trong một vụ kiện điên thổ. — Trong Đ.N.N. ngày 17-7-34.

Xem tin trên đây, thật tôi lấy làm lường-lự phân-vân lòng tôi muốn biết sự thật, tìm đến nhà doán học NG.-HỮU thì được người doán mười đều không sai một. Vì khoa-học coi chỉ tay tôi nhận là đúng với sự thật.—

Mấy lời trên đây đề gọi cảm ơn ông.

Nhà doán học NGUYỄN-HỮU là một người thanh-niên tân-học, lý-luận theo khoa-học, doán trước nhiều sự đã qua, sẽ tới và hiện tại thật là đúng, M. NGUYỄN-HỮU ở số 44 đường Vassoigne, bên hông chợ Tândinh.

LƯU-QUANG-HỒNG
Employé à la Cie Asiatique des Pétroles Saigon

Mỗi nhà cần phải có sẵn

Ấy là thuốc rượu gia-truyền « Cô Tư » ở Vĩnh-long, trị bá bửng rất thần hiệu, khắp cả ba kỳ đều nghe tiếng.

Bất cứ đau bịnh gì, mới đau lâu, xin mua dùng thử sẽ thấy linh nghiệm.

Chủ trị Nam, Phụ, Lão, Ấu tả thức lâm phù thũng, sưng tay, trac chợn, tức ngực, châu-thân mỏi mệt, ăn uống không tiêu, bi bửng, bụng lớn, lanh, đàm tiên hậu nghẹt, con nhỏ sưng bích mi và các chứng bạc-huyết.

Thuốc rượu này cũng có thể trị bịnh đàn bà, con gái do đường kinh nguyệt không điều, thường sanh ra các chứng bịnh lặt vặt cung là đàn bà đề bị sản hậu, cho uống và thoa bóp rất nên công hiệu.

Mme NGUYỄN-THỊ-NHIỀU
56 18 đường Baria-Vinhlong

Đã trữ bán tại Nguyễn-đức Kính và khắp Nam-kỳ, Cao-mên.

THANH - HIỆN DIỄN ĐÀN

Nỗi khổ của anh em có học mà phải nương náu ở thôn quê

Tường nhà nước nên mở rộng thà lệ lập trường tư để cho hạng anh em này có thể dễ dàng mở lớp dạy tư cho con trẻ làng xóm được học

(Tiếp theo và hết)

Không phải hết thảy học sanh lớ học về nhà đều làm vào cảnh cay chua, bất hoà bất thuận ở giữa bà con như cảnh đã tả ra trên nầy đâu. Sự thiệt có nhiều gia-đình biết xét nguyên do, khéo cư xử đối đãi với con em mình trong cơn lớ học hay thất nghiệp đó. Nhưng mà tư những hạng con em đó, trừ ra anh nào biếng nhác ỷ lại cho sự không phải làm gì mà được gia đình nuôi cho ăn áo no cơm thì không nói, còn thì ai cũng biết nghĩ mà buồn, muốn làm sao cho có một chút công việc làm qua ngày giờ thì hơn, dầu địa-vị thấp mấy, lương bổng ít mấy cũng đặng ?

Nhưng khốn thay ! như trên kia đã nói, lúc nầy dễ có công việc địa-vị gì đâu mà tìm kiếm cho được ? Hãng nào sở nào cũng bớt người làm đi thay, còn những người có phước ở lại thì phải vì sự sống lúc nầy mà ngồi ỳ trên ghế đã hoài, chớ lúc nầy cái ghế đó có để trống được bao giờ lâu mà mình trông mong có chỗ vào ngồi ? Hoặc đôi khi cũng có ti nữa, nhưng phần nhiều anh em ta đang ở « chờ thời » ở thôn quê, khi hay được có hãng kia sở nọ trên châu thành có trống một cái ghế, mà mình vừa toan bước đi ra, thì cái ghế trống ấy đã có người ngồi rồi.

Bởi vậy giờ các bạn không ăn hi-vọng mỗi người tìm được việc làm nơi mấy sở mấy hãng ở tỉnh thành nữa đâu ! Các bạn muốn có công việc làm ăn, ta thì tạo-tư lập lấy ở nơi thôn quê mới được không ?

Ấy là tôi muốn khuyên các bạn tân lập ra những cảnh trường nay là những lớp dạy tư, để giáo hóa đám trẻ em trong thôn quê làng xóm. Làm thế nầy trước là chúng ta cũng có nghề nghiệp, có thể nhặt góp chút ít tiền công mỗi tháng, sau thì giúp cho đám em ở thôn quê có chỗ trau dồi trí thức của chúng. Ai không biết hiện thời việc học ở hương thôn của ta còn thiếu sót nhiều và đang cần dùng mở mang nhiều lắm. Tôi tưởng với sự học ở thôn quê, nhà nước nên để rộng rãi, hầu cho con trẻ thôn quê dễ có chỗ học cận tiện, và cho đám trẻ thước thất nghiệp có công việc làm ăn chút ít, chớ nhà nước chẳng nên quá bắt buộc như thế lệ mở trường tư ở chốn tỉnh thành làm chi. Được vậy thì mỗi làng nào bạn trí thức thất nghiệp cũng có thể sanh tồn được cả.

Có lắm cậu nghĩ mình cũng có học thức ít nhiều hay là có bằng cấp kia khác mà nay phải làm như ông thầy đồ nhà quê gõ đầu mấy đứa trẻ nhà quê mà kiếm ăn thôi buồn lắm thà nhịn đói dung làm nà !

Ai suy nghĩ như thế, tôi cho là lầm đó. Làm thầy giáo dạy riêng ở thôn quê đầu là dạy A. B. C. đi nữa cũng là thầy giáo, miễn chúng ta có đủ tư cách có cái lương tâm phận sự thứ ta có thể sanh nhai thông thả lại còn làm ơn làm ích cho xóm làng nữa là khác. Thà là làm một thầy đồ nhà quê chẳng hơn là an không ngồi rồi sao ! Huống chi công việc giáo hoá là công việc vẻ vang quan hệ lắm chớ.

Tôi nhớ hình như lúc nào đã có bịnh của chánh - phủ trất sức về làng, khuyến khích lập ra những lớp dạy tư, nhưng tôi lấy làm lạ sao không thấy làng xã nào làm đều hay là phổ bày cái tinh đó ra nơi công-sở cho nhơn dân hay ? Vì có nhiều người muốn mở ra lớp dạy ở thôn quê, nhưng còn lo ngại về chỗ thể lệ gắt gao mà không dám. Nếu đã có cái mỹ-ý của nhà nước rộng rãi cho thôn quê thì còn gì đáng mừng cho các bạn thanh niên thất nghiệp hơn nữa !

Lặng là gốc của nước, góp những gia đình hương tộc lại mới có xã-hội quốc - gia, vậy thì việc giáo hóa trẻ em ở làng không phải là việc coi là tầm thường được đâu. Hỡi anh em lớ học và vô nghiệp đang nương náu ở thôn quê ! việc giáo hóa trẻ em làng xóm là việc dành để cho anh em đó !

Giá lúa và tin tàu

Giá lúa tại Cholon

NGÀY 17 SEPTEMBRE 1934

LÚA
(Mỗi tạ 68 kkilos)

Cocong	1.66	Onion	1.60
Bentre-Bairi	1.66	Cairang	1.60
Bentre	1.63	Tho Not	1.60
Mytho Tânsin	1.62	Longxuyên	1.60
Cai-Lay	1.61	Châudoc-Blanc	1.54
Cai-Be	1.61	— Rouge	1.27
Vinhlong	1.61	Tânchau	1.27
Bakê	1.63	Sadec-Blanc	1.57
Can Chong	1.66	— Rouge	1.25
Cang Long	1.65		
Travinh	1.66		
Baixau	1.70	Bat tambang	1.55
Bacliêu	1.70	Banam	1.52
Rachgia	1.75	Soairiêng	
Phuoc-Long	1.75	Lasa de	1.25

CAOMÊN

GẠO
(Mỗi tạ 60 kilos)

Gạo N° 1	25°/.	
Gạo N° 2	40°/.	
Tấm 1-2		1.90
Tấm 3-4		1.75
Cám trắng		1.15
Cám lức		0.40
Bao lúa ve		14.00
Bao gạo		22.50

TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Dalny	9 Sept
General Metzinge	13 Sept

Ở Bắc và Trung-kỳ về

Claude Chappe	15 Sept
Min	12 Sept

Ở Tàu về

Aramis	14 Sept

Singapore về

G.G. Van Vollenhoven	11 Sept

TÀU ĐI

Qua Pháp

Compiègne	6 Sept
Min	15 Sept
Aramis	16 Sept

Ra Bắc và Trung-kỳ

Dalny	12 Sept

Qua Tàu

André Lebon	6 Sept
Kouangsi	18 Sept

Qua Singapore

G.G. Merlin	10 Sept

Muốn được mạnh khoẻ cần phải nhớ ...

Thuốc-bổ Di-tình
Giúp cho những người ăn ngủ không được, thường đau lưng mệt mỏi, minh nóng ngực tức và trừ tuyệt chứng bịnh di-tinh, mộng tinh, hoạt tinh.
MỘT VE .... 0$00

Thuốc đau ruột
Trị đau bao tử, ruột, đau bụng lâu năm, nọ hơi ợ chua thường chảy nước vải
MỘT GÓI ....0$60

Nhà thuốc Đức-Trọng, số 353, đường Cây-Mai (gần Đề-Cây-Mai, Cholon.
Trừ bán Nguyễn-thị-Kính và mấy nhà đại lý ở lục-tỉnh

Thuốc đau mắt nước xanh

Chuyên trị :
những bệnh nhậm mắt và đau mắt trứng cá.
Mỗi ve ..... 0$25

Nhà thuốc nào cũng có bán và tại :
TÂN-ĐÌNH DƯỢC-PHÒNG

TRỊ BỐN THỨ LẬU
BÁ PHÁT BÁ TRÚNG
Là thuốc trị bịnh Phong-tình

BỔ Á-PHIỆN

Của hiệu TIÊU-THÂN-TIÊN ở Tonkin gởi lại bào chế chẳng dùng sốt Á-phiện. Cách bổ giảm đã mất mà lại bổ dầu cho lão nhược bực nào, trăm ngàn người cũng không sai một, làm việc khoẻ mạnh vui vẻ như thường, chẳng sợ sanh ra chứng bịnh gì hết, đi đường dùng trừ hút rất tiện.

Một ve 100 hoàn giá 1p.00
Ve nhỏ 50 hoàn giá 0p.50

Hút ít 2 cùng 3 ve đủ bổ, ai mua dùng không công hiệu xin trả tiền lại chẳng sai. Có trữ bán tại gare Catinat, rue Mayer 128 Tândinh, Bđ de la Somme 86, Amiral Courbet 48 và rue Vannier 74 Saigon nơi tiệm đều có danh tiếng xưa nay đồng có bán thuốc hiệu Tiêu-Thân-Tiên ai mua cũng phải ưa giá mạo.

Còn bịnh đương mai cùng đau lậu, ai bịnh nặng nhẹ bực nào uống trong ngoài 2p.00 tuyệt học. Đường sanh - đục càng thêm sáng tốc. Đương mai 1 ve giá 4p., uống 7 ngày đau lậu 1 ve 0p.50 uống 2 ngày. Lậu gì cũng phải tuyệt học. Thuốc gởi lãnh hóa giao ngân thơ và mandat gởi cho M. Lê văn Anh Commerçant Boulevard Albert 1er N° 142 DAKAO SAIGON

ĐỪNG BỎ QUA RẤT UỔNG

Mau mau kẻo hết

Bổn đường lập ra đã lần đặng phần đông chư tôn có lòng chiếu cố vì biết những thứ thuốc của bổn-đường bào chế ra đều lựa rõng các thứ thượng-phẩm dược-dược, chư tôn dùng thuốc của bổn-đường thấy hiệu nghiệm nên thân-chả càng ngày đông, bổn-đường hết sức cảm ơn.

Vậy ơn hạ-cố của chư tôn bổn-đường không khi nào dám quên nên định bán rẻ. Vừa bán vừa lặng không.—Bán một tặng thêm một gọi là đáp ơn, lại giáp ích cho chư tôn trong lúc kinh tế khủng hoảng nầy.

Bổn đường định giảm giá đặt biệt nầy trong một tháng mà thôi kể từ ngày mồng hai tháng tám tới mồng hai tháng chín nhằm ngày 10 Septembre tới 9 Octobre 1934.

Nên thừa dịp nầy đến mua đi. Bỏ qua rất uổng nếu quá ngày đã định trên đây thì bổn đường sẽ bán ý giá cũ.

Nhỏ nhiều kỳ nhân CON NẠI trở đầu lại có chứng lại tóc kẻo làm đã giá uổng vô thiệt hại.

QUẢNG-TẾ-ĐƯỜNG
161 rue Paul Blanchy — TANDINH-SAIGON

LỜI THÊM. — *Nhà hồi cốn Vong cổ Bacliêu giá 0$20 của bổn đường tặng không.*

DẦU CÙ-LÀ

VÕ-VĂN-VÂN

Trị bá chứng rất thần hiệu

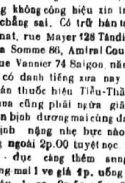

Annam dùng dầu Cù-là chẳng người Annam, giúp Annam, rất có ích cho quê hương xứ sở.

MỖI chai ..... 0$10

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG
THỦ-DẦU-MỘT

TIỂU-THUYẾT của ĐUỐC-NHÀ-NAM — N° 52

CHƯƠNG THỨ BA

IV

Thầy nói, Quan Lục-sự đã có trước các mối nợ khác.

dân bỏ cáo trước một tháng. Trái với ý trường thầy thông, mà còn sự không có mấy người mua, nên đã chia điền đất ra từ sở ; dầu bán được giá hay và cách bà nghe thầy nói không, nợ bà cũng được trả đúchuyện coi lạnh lẽo lắm.

Đến giờ đấu giá, Trưởng-tòa thầy thình giả ngồi chật mấy năng ghế có bụng mừng thầm.

Hiện thứ nhứt, một sở điền nhứt hạng, đất thành 25 mẫu, 22 cao, ... lac tại làng An lái, số bộ 755, ra giá 325 đồng bạc. Thình giả bình như đã đồng một lòng, không trả lên mau, đặng mua rẻ và mỗi người có chút điền, chẳng ngờ giá lên đến 410, thình linh một tiếng đàn bà ngồi hàng chót, cậu ngoại của bà :

— Bốn trăm ba !

Gần một trăm người ngồi trong phòng xử, day ngó phía người đàn bà trả giá ấy.

Bà Hương Kiểm Đỏ trả lên.

Trưởng tòa hô lớn :

— Bốn trăm ba một lần...

Một người đàn ông khác trả :

— Bốn trăm tư.

Bà Hương Kiểm :

— Bốn trăm sáu.

— Bốn trăm bảy

— Năm trăm,

— Năm trăm một lần...

— Năm trăm hai !

— Năm trăm rưỡi.

Lặng lặng một chập.

— Năm trăm rưỡi một lần... năm trăm rưỡi hai lần.

— Năm trăm bảy mươi lăm đồng.

— Sáu trăm...

Đấu đến 676 bà hương Kiểm khôi bị ai tranh đánh nữa.

Hiệp nhi hiệp ba... công chúng tranh nhau như xé, nhưng chỉ mua được ít sở thổ cư giá chẳng đáng bao nhiêu, gia dư đều thuộc về bà hương Kiểm. Đến hiệp chót, một sở thổ cư 75 sào 55 thước, trên đất một cái nhà nền đút, ba căn hai chái cùng ở khi, cũng vì Trương thị Lợi trả giá cao hơn hết.

Bán được hết, lại bán được giá.

Thình giả trong toà kéo nhau ra về, ai ai cũng ngó theo bà hương Kiểm. Bà bước qua phòng Lục sự, cây dù đen cặp nách, mấy

— Năm trăm,

— Năm trăm một lần...

— Năm trăm hai !

— Năm trăm rưỡi.

Lặng lặng một chập.

— Năm trăm rưỡi một lần... năm trăm rưỡi hai lần.

— Năm trăm bảy mươi lăm đồng.

— Sáu trăm...

Đấu đến 676 bà hương Kiểm khôi bị ai tranh đánh nữa.

Hiệp nhi hiệp ba... công chúng tranh nhau như xé, nhưng chỉ mua được ít sở thổ cư giá chẳng đáng bao nhiêu, gia dư đều thuộc về bà hương Kiểm. Đến hiệp chót, một sở thổ cư 75 sào 55 thước, trên đất một cái nhà nền đút, ba căn hai chái cùng ở khi, cũng vì Trương thị Lợi trả giá cao hơn hết.

Bán được hết, lại bán được giá.

Thình giả trong toà kéo nhau ra về, ai ai cũng ngó theo bà hương Kiểm. Bà bước qua phòng Lục sự, cây dù đen cặp nách, mấy

mặt hẻo xấu, tay chơn mệt mỏi. Bên chén cơm nguội lót bụng chú ta hỏi sớm mai đã tiêu đâu mất, chỉ còn cái bụng xếp ve.

Qua khỏi cảnh đồng giữa Giồng quéo và Giồng cô chi, lên ngã ba ô đất, bà hương kiểm không quẹo lên Giồng cô chi lại, đổ xuống Ấn điền lớn.

Tư Chim lấy làm lạ, kêu bà, hỏi :

— Đi đâu ngã đó, chi ? Chỉ bị nắng, chóa mắt phải hôn ?

Bà hương kiểm ngoái đầu lại, trợn mắt, nói :

— Sao mầy biết tao chóa mắt ? Mầy có đói bụng thì vẻ ăn cơm đi. Tao đi Ấn điền.

— Đi Ấn điền làm giống gì ?

— Qua nhà thăng Quyền.

Tư Chim trề môi, trách bà rằng :

— Chi hai, chị rán nói lay giùm người ta mới chút coi nào. Chị em nó đang hồi buồn rầu chị đến cũng như siết lưng chị em nó đa. Bà biết chị đã làm chú cái nhà đó rồi nhưng mà nó nào chị đuổi chưm nó đi gặp vậy !..

— Thầy kiếp tao mầy ! Chuyện của tao, tao không cần mầy lo. Vậy rồi bà xăng xái sải bước đi qua Ấn điền lớn, không kể tư Chim có theo sau lưng bà hay không.

Tư Chim chắc bà quyết đến khuyên cho vết thương chị em Quyền thêm đau, nên cho ta định theo bà hương kiểm đặng nay cơ thời mà yên tủ người bạc phước.

CÒN NỮA

Khi tôi đi Pháp, dọc đường gặp sóng to gió lớn, thời tiết ít hạp với người mình mặt đầu, nhưng nhờ dầu THIÊN-HOÀ là món thuốc hay, đà nhiều phen giúp đỡ.

Năm Phi

Có bán khắp mọi nơi

Dầu - Thiên - Hoà

của nhà thuốc
THIÊN-HOA - ĐƯƠNG
208, rue des Marins - CHOLON

Hãy hút thuốc điếu

«ĐẠI-NAM»

Ngon hơn hết

COTAB

DISTRIBUTEUR

NGUYÊN NHƠN CỦA BỊNH

MỘNG-TINH, DI-TINH VÀ HUỢT-TINH

A. — *Bởi thọ bẩm tiên-thiên bất túc, hậu-thiên thất nghi, thất cơn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa đông nhi thường hoả tùy mà thành ra.*

B. — *Bởi tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ tham đều sắc dục làm trí còn non không tự chủ đặng mình, chơi « cách Thủ-Dâm » làm cho ngọc quan lớn mà thành ra.*

C. — *Bởi người bị lận độc uống thuốc công kích sát-phạt và thường lại tiêu tiện nhiều làm cho thận thủy-suy ngọc quan lớn mà thành ra.*

Bởi ba nguyên-nhơn kể trên mà sanh ra ba chứng bịnh « Mộng Tinh », « Di-Tinh » và « Huợt-Tinh ».

1° *Nằm chiêm bao thấy mộng mị linh xuất ra là Mộng tinh tỷ như bình chứa nước đầy mà tràng bịnh không nặng.*

2° *Lúc ngủ không nằm chiêm bao mà tinh xuất ra khi thức dậy mới hay, trong mình bần thần tay chơn nhức mỏi là Di-tinh, tỷ như bình chứa nước nghiêng mà tràng ra, bịnh đã nặng.*

3° *Bất luận ngày đêm tinh khí cứ chảy ra hoài, hoặc thấy sắc hay là mơ tưởng việc tình dục cũng chảy ra, hoặc đi tiểu, tiểu cũng mạnh cũng chảy ra là Huợt-tinh, tỷ như bình chứa nước lủng đáy mà nước chảy ra, bịnh vô nặng mà rất khó trị.*

Người mắc phải ba chứng kể trên thường hay đau thắt ngang lưng nước liều vàng tai nhức mỏi, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng đặng bình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm. Nếu không điều trị để lâu ngày thủy suy hoả vượng, hoả lừng lên đốt tim phổi, làm cho tim nóng phổi yếu rang tức nơi ngực thành ra bịnh ho.

Người mắc phải 3 chứng kể trên hãy uống « Tam-tinh Bổt Cửu-Bổ Thận-hoàn » (số 2) của nhà thuốc **VÕ-VĂN-VĂN** *Thủ-đức-Một thì bịnh hết đứt mà lại đặng bổ thận trang dương cố tinh ích chỉ, bổ bổ sức lực trong mình. 10 người uống không 1 người đã đặng chứng biết bao nhiêu bức thơ khen tặng.*

Giá mỗi hộp (uống 5 ngày) 1p.00

VÕ-VĂN-VĂN DƯỢC-PHÒNG

nhân: Y học-sĩ Võ-văn-Văn bào chế THUDAUMOT

Sổ Quốc-trái Đông-Pháp xổ kỳ 30

Những số trúng 100 đồng

(Tiếp theo)

454	92171	7182	32064
36604	963	41670	105705
61226	91838	45821	108853
87468	50893	70750	32126
101880	112895	65881	21417
102523	79443	97692	103621
99874	74643	110399	50409
46888	16586	11936	53745
106023	42214	100278	43991
106327	115740	55353	59874
88036	12137	45791	78944
106492	123169	32772	41291
103069	40981	7327	683
22880	115147	123382	64572
42075	67133	32869	108773
113541	53998	75132	86352
115095	100471	12373	32303
25947	50007	2091	13803
48261	76194	17344	9479
16519	89999	78932	65977
96875	44883	97728	16906
20381	114762	83140	24813
48315	33026	64176	19030
27989	10317	9285	27528
68400	80258	60317	123253
49330	10961	23539	112323
79242	64120	39800	20450
120000	111104	47063.	

(Còn nữa).

Nhẵn Bạn

Cô Minh-Ngọc Pnomenh

Thuốc hiệu VÕ-ĐÌNH-DẦN thiệt hay. Như cô muốn mua thì hỏi mấy tiệm TRƯỜNG XUÂN HUYNH - TRI HUYNH VĂN TRANH có bán đủ thứ

Cô Phi-Yến Vĩnhlong

Bịnh đau nhức trong gân lâm cho khó ngủ cô hãy mua ve KIM TÍNH ĐƠN VÕ ĐÌNH DẦN giá 0$25 uống vào trong nửa giờ sẽ hết đau nhức và được ngủ yên thuốc nầy có rao ở các báo. Cô nên xem lại.

Bà Ng. - thị - Kiều Vân Tânđịnh

Thuốc PHỤ NỮ KIM PHỤNG-HOÀN trị bịnh đàn bà hư huyết ốm xanh hay đau vật thiệt hay. Bà có ao tâm mua đùng hiệu VÕ ĐÌNH DẦN bào chế thuốc nầy kỹ lắm.

VĂN-MÀ

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

CÔNG-TY HỮU HẠNG VỐN 250.000 ĐỒNG BẠC

Sáng lập năm 1927

Hội quán: 54-56, đường Pellerin, Saigon

R. C. SAIGON N° 61

Dây thép: CREDITANA-SAIGON

Dây thép nói: SAIGON — 748

— Công-ty nhận tiền TIẾT-KIỆM của bà tánh, tiền gởi sanh lời 3 ly rưỡi mỗi năm, sáu tháng tính một lần và nhập vô vốn mà cánh lời ấy. Tiền nầy muốn rút ra chừng nào cũng được.

— Công-ty cho vay thế chứng về Quốc-trái Đông-Pháp, về Quốc-trái Crédit National và những có phiếu nào mà chánh-phủ Pháp bảy là Đông-pháp, phát hành hay là chịu bảo chứng.

— Công-ty cũng nhận lãnh giữ cho bạn hàng và lãnh tiền lời những về Quốc-trái và nhân đó số những phiếu nào có dự cuộc xổ số từng tháng hay là hằng năm.

(Về công chuyện khác, xin hỏi thăm bổn Hội)

— Bạn hãy có mua hộp Pháp hộp Tiết-kiệm tốt đẹp bằng cặt mạ kẽm, để cho bà tánh mượn đùng. Xin quí vị hãy đến Hội-quán lấy là viết thơ mà hỏi cách thức mượn hộp Tiết-Kiệm ấy.

Tôn chỉ của bổn hội: LÀM VỀ VANG CHO XỨ SỞ MÌNH

BẢN TRỊ SỰ DANH DỰ VÀ CỐ VẤN:

Chánh hội trưởng: M. HUYNH-ĐÌNH-KHIÊM, (nay ngài đã tạ lộc).

Phó hội trưởng: M. TRẦN-TRINH-TRẠCH, Hội-đồng Hội-nghị-tư, nghiệp-chủ, Bacliêu. (được bầu cử chiếu theo điều 24 trong điều lệ)

Hội viên: Dr BIAILLE DE LANGIBAUDIÈRE, Xã tây, Saigon.
M. Denis LÊ-PHÁT-AN, nghiệp-chủ, Thủđức.
M. LƯU-VĂN-LANG, Quan kỹ-sư, Saigon.
Dr NGUYỄN-VĂN-TRINH, Saigon.
Dr TRẦN-VĂN-ĐÔN, Saigon.
Mr TRỊNH-ĐÌNH-THẢO, Trạng-sư, Saigon.
M. NGUYỄN-THANH-LIÊM, Saigon.

BẢN TRỊ-SỰ VÀ QUẢN LÝ:

Chánh hội trưởng: M. TRƯƠNG-TẤN-VI, Đốc-phủ-sứ Hàm, Châuđốc.

Phó hội trưởng: Dr TRẦN-NHƯ-LÂN, Hội-đồng quản hạt, Saigon.

Quản lý hành sự: M. NGUYỄN-TẤN-VĂN, nghiệp chủ, Saigon

Hội viên: M. BÙI-QUANG-CHIÊU, Lương-y bổn-quốc, Cholon.
M. NGUYỄN-HỮU-ĐỘ, nghiệp-chủ, Gocông.
M. NGUYỄN-VĂN-LIỄN, Bào chế-sư, Saigon.
M. J.B. NGUYỄN-TRUNG-VĨ, nghiệp-chủ, Saigon.
M. ALEXIS THÂI-VĂN-LÂM, kỹ-sư, Saigon.

Pháp định tổng-lý: M. PAUL LÊ-VĂN-GÔNG.

VIỆC TIỀM ĐƯỢC VÀNG Ở SÂM-SƠN

Vàng ấy nguyên trước là của ai?

II

Số trước chúng tôi thuật theo bà người mang áo lạn nước ở lời khai của bà Tiền-Mỹ tại sở mật thám, còn hiệu King Ký thì khai rằng cửa hàng buôn vàng lớn hàng ngày mua tới 2 ngàn đồng, tiền mua vàng hàng tháng tới 30, 60 vạn. Hiện nay vẫn mua vàng của hiệu Tiên Mỹ tủ lau chớ không phải lần nầy là một.

Lời đón đại bên ngoài

Bà Tiền Mỹ và ông King Ký khai thì thế, nhưng trái lại bên ngoài người ta lại đồn khác. Người ta đồn lần trước tiệm bà Tiền Mỹ biết ở trong Thanh có bán vàng rẻ, là do một người tài xế ở trong ấy ra tận Hanoi mách với bà rằng lại đây nhà là ở Tân lập gần Sầm-sơn có bon thuyền chài có nhiều vàng bán rất rẻ.

Bà Tiền-Mỹ cùng đi với 2 con vào mua được đâu 5 chục nén, mỗi nén có 15 đồng, nếu tính theo thời giá, thì vàng ấy mới có 3 tuổi rưỡi, phải 520p, mà lại đang mua hết 26.000 đồng mà bà chủ mua mất có 750 đồng.

Người ta lại nói bà Tiền-Mỹ đi 2 chuyến trước đã mua được vàng, giá rẻ lắm rồi, chuyến thứ ba bà có lấy thêm của hiệu King Ký 4 ngàn đồng nữa để vào mua, nhưng mới đi đến nửa đường thì nghe tin việc ở trong Thanh vỡ lở, ai qua lại đường Thanh-hóa-Sầm-sơn mà trong mình có mang nhiều tiền đều bị khám xét ngặt, nên bà Tiền-Mỹ phải quay về Hanoi không đi nữa.

Người ta còn nói bà Tiền-Mỹ đã lấy được cho hiệu King-ký rất nhiều vàng rồi chớ không phải chỉ có hơn 7 nghìn đồng như bà đã khai tại sở Mật thám. Số tiền bà bán vàng cho hiệu King ký mới từ mồng 1 đến mồng 4 tây nghe đâu đã tới hơn 14 ngàn đồng.

Nhưng hiệu vàng bạc nào dính líp vào việc nầy?

Thay mà được rất nhiều vàng ở dưới biển những nhà buôn bán vàng lớn ở Trung, Bắc-kỳ cho là một dịp « phát » đỗ sô nhau vào tìm nơi mua, trong Thanh-hóa có mấy hiệu, mà ngoài Hanoi, ta hai hiệu Tiên-Mỹ, King-ký, ở phố hàng bạc cùng còn vài ba nhà nữa có mua vàng nầy. nhưng nhà chức trách còn cho đó vẫn nên chưa đoi hỏi.

Những nhà mua vàng nầy đòi trước pháp luật sẽ bị coi như là chứa của ăn cắp.

Sang hôm nay, con gái bà Tiền-Mỹ cũng bị đòi ra sở mật-thám để ông cảm Arnaud hỏi về việc buôn vàng.

Sở vàng tìm thấy ở hiệu King-ký tất cả là 12 thoi, và một ít đồ nữ trang bằng vàng của hiệu ấy đều bị tích thâu về sở Mật thám. Sau ông cảm Arnaud xét ra vàng ấy mua ở Sầm-sơn đã đành, còn đồ nữ trang thì đúc đã lâu, có khác dấu hiệu, không phải do vàng ở Sầm-sơn đúc ra, nên chiều hôm qua ông Arnaud đã sang tòa thương thuyết với quan Dự-thẩm rồi đã cho trả lại hiệu King-ký những đồ nữ - trang ấy, chỉ giữ lại 12 thoi vàng thôi.

Lại mở được 13 thoi vàng nữa

Hiện nay ở chỗ mò thấy vàng hàng ngày có tới 20 người phu lặn xuống mò, có linh đứng trên canh gác. Hôm qua lại mới mò thêm được 13 thoi vàng nữa.

Tại các làng lân cận chỗ mò thấy vàng, hiện giờ quan trên cho lính Đoan, lính Kiểm lâm và lính Khố xanh canh gác rất nghiêm mật, vào lục soát từng nhà xem có giấu vàng không? Ai ra khỏi làng bị khám xét rất tăng.

Quan Công-Sứ Thanh-hóa đã đánh giây thép vào Nha-trang hỏi

Đồng lòng tát bể đông cũng cạn

(Tiếp theo trương nhứt)

Nếu không thì chúng ta hãy dùng cách đối phó của kẻ yếu, nghĩa là không dùng dầu của bổn nữa. Mỗi nhà tạm xài dầu phộng hay dầu mù u trong ít lúc coi chủ hãng dầu có sut giá xuống hay là bổ bỏ xứ mình mà đi cho biết.

Phải hãy giờ trở lại thấp dầu phộng hay mù u, thiệt có vẻ thổi hóa, nhưng mà đương hồi khó nghèo nầy miễn ta giữ được sự sống còn thì thôi, dầu phải khổ nhọc cực khổ chút ít mà kể gì!

Lúc dân nhheo nầy đến đổi thuê điền và thuế thân kia mà quan thủ biên Nam-kỳ ngài còn ra ân huệ mà giảm bớt cho dân thay, đáng lý ba hàng dầu cũng phải nương tay, chớ sao họ đành lòng siết thẳng như vầy sao phải. Bởi vậy, vì sự lợi ích chung, đồng bào chúng ta nên phân đồi cực lực cho họ biết chớ chấn chỉ gì nữa mà chẳng thì hành cách phản động của ta, hầu tỏ cho họ thấy chúng ta hôm nay không phải rồi rạc tiêu điều như trước mà họ muốn bóp mép, bể trôn gì cũng được.

Chẳng những vơi cái giá dầu mác mỏ mà thôi; với các kẻ thừa thời trục lợi nào khác, nhe lúc nầy lâm cho sự sanh - hoạt của ta mắc thêm thì ta cũng phải đồng lòng đối phó với chúng nữa.

Ta cứ đồng tâm hiệp lực thì việc lợi ích nào cũng làm xong được hết. Đồng lòng tác bể đông cũng cạn mà!

Tôi quên mất tên ông chi có nói câu nầy, xin đem ra để làm câu luận cho bài nầy của tôi: « *Nước nào mà không có cái quan niệm về sự lợi lợi chung thì nước ấy ắt tiêu diệt vậy* » (Un pays qui n'a pas le notion de l'intérêt général doit forcement disparaître). Đúng thay lời nói nầy, mong sao đồng bào ta vì quyền lợi sanh tồn chung ở giữa lúc nguy nan không khoảng nầy mà cùng nhau lo sự sống chung.

Tin trong văn-giới

Sách vở quốc-văn ở nước ta lâu nay xuất bản thật nhiều, đủ cả mọi mặt, nhưng chỉ riêng cổ sách về triết học thì ít có; nói ngay là chưa có cũng được.

Nay có ông Phan-văn-Điều trợ bút báo *Tân-Văn* bổ-khuyết vào chỗ đó.

Chúng tôi hay tin ông sắp xuất bản bộ « *Duy-vật sử quan* » lối 24 cuốn.

Muốn dễ dàng cho người mua, nên ông Điều tính bán mỗi cuốn có 0$05. Các vị ở Lục-tỉnh muốn giữ sách trước, thì gởi lên 1$, số sách gởi đến tận nhà mới khi in ra cho tới trọn bộ, mà khỏi phải tiền cước chi.

Nên coi chừng giấy sổ ngoại-quốc

Chánh-phủ có ra tờ thông cáo cho nhơn dân trong xứ biết rằng gần đây có một hãng kia, cho người đi bán cổ-phần cổ trúng sổ của một nước ngoài kia. Cổ phần ấy nhằm tên cảnh mua sổ chợ ở đây, đều khác là chỉ góp 36 tháng. Muốn dụ dỗ người ta mua, nên họ còn bày ra cách, hễ ai mua giấy sổ đó thì còn được bảo hiểm không cho nữa (bảo-hiểm nhơn mạng).

Công việc đi bán cổ-phần nầy do một người lạm riêng, nói là làm cho một nhà hàng kia, mà nhà hàng ấy không có nhà thay mặt chánh thức ở đây và họ cũng không có đóng tiền thuế chưn theo luật định.

Vậy những giấy tờ họ giao cho người mua không có giá trị gì hết!. Nghĩa là không dám - bảo hạp pháp.

Quan Thống-đốc Nam kỳ có dạy người đi bán cổ-phần ấy hãy giựt đi, và những ai đã đóng tiền rồi, giữ nhà nước cũng lo can-thiệp bảo trả số ấy lại cho. *(Theo tờ thông-cáo của chánh phủ)*

Người mắc chứng Mộng Di-Tinh, Người mới khỏi bịnh Phong tình. Muốn hết đau lưng, nhức xương, mệt mỏi, Muốn ăn ngủ ngon nên uống.

BỔ-THẬN...

ĐẠI-ĐỒNG 1$00

Chẳng Đái Hạ thường làm cho người nhan sắc kêu mỏ, bằng hóa ra tiều-tụy, xấu xa, gầy gòm như bộ xương người. Hãy uống thuốc

Bạch-đái-hạ..

ĐẠI-ĐỒNG 0$60

Trị bịnh Tô-cang và nhan sắc Đái-Hạ một cách quả quyết.

NHÀ THUỐC

ĐẠI-ĐỒNG

96 rue Pellerin 96

SAIGON

Củ là Sư tử

Chuyện trị bá chứng hay hơn hết

THOẠI-DƯ-ĐƯỜNG

123 rue de Paris Cholon

Người người đều biết

TRÀ BẠCH LANG CON NAI ĐỎ

Của bổn-hiệu làm ra mùi thơm, nhiều nước, uống vô rất đã khác, ướp chế thật kỹ-lưỡng, nên động phần nhiều quí khách ưa dùng. Gần nay có nhiều kẻ giục lợi thấy trà Bạch-Lang của bổn-hiệu bán đặng chạy nhiều nên làm thứ giả, hoặc không ngon bán ra thế lợi. Vậy xin quí-khách có mua trà hãy nhìn kỹ cái nhãn trên đây, có câu chứng và con đấu nổi, kẻo lầm thứ giả.

NGHI-BỒI-NHÂM

TIỆM BÁN TRÀ TÀU NHÂN CON NAI

8 ngan Chợ-Lớn cũ, số 75

IMP. THẠNH-MẬU 5-7 rue de Reims Saigon — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-SÂM